

cultum in corde sapida gaudia de pane Dei ruminans, xxx, 116, 117. De quo ore dictum sit, *Os quod mentitur occidit animam*, xxvii, 457. Os Dei, eloquium ejus, xi, 403. Ori non est ponendum claustrum, sed ostium continentiae, xxi, 361.

Os, sive osse abondantiam, firmitas interior, xxi, 322. Ossa in Scripturis firmitatem animae vel fortitudinem significant, vii, 156, 385; xi, 28; xxi, 323. Ossa in corpore Domini dicuntur omnes iusti, firmi corde, fortes, etc., vii, 410; viii, 18, 19, 252; xi, 28. Ossa in Scripturis patientiam in fide significant, vii, 541. Os Ecclesiae, spirituales, viii, 280.

Osculum infirmi feminae alienae, verberare vindicatur, iv, 183.

Osculandi affines consuetudo recepta apud antiquos, v, 458. Osculum pacis inter sacramenta, xx, 179, xxxii, 32. Osculum dabitur infantibus in baptismo, xxxv, 63.

Osse rex Israel regnavit Romuli temporibus, iii, 46.

Osse propheta quid praedixit, iii, 471. Osse comitibus cum meretricie quid significat, explicatur Apostoli, xxix, 98. **Osse** maritus Isidis, ii, 410, 412.

OSTENDERE mala, pro facere mala, vi, 32.

OSTENDERE ostendendo dicta, iv, 177.

Ostium portae, iulium fidei, vii, 517, 518. Ostium cordis nostri tanquam diuis habet valvas, cupiditatem et timorem, xxi, 387. Ostium cordis diligenter claudendum, *ibid.*

Ostiarium Donalita qui se gerat erga ignotos, xviii, 31.

OTIUM dat locum tentationi, ii, 120. Otio ad pietatem, non ad ignaviam fruentiam, xxxix, 3. In otio non iners vacatio defectiva debet, sed aut inquisitio, aut inventio veritatis, iv, 48. Otium seriosum illud est, quod percipiendae sapientiae impenditur, xvi, 106. Otium sanctum quandam relinquendum, ut praedicitur Christus, *ibid.* 107. Otium sanctum querit charitas veritatis, negotium iustum suscipit necessitas charitatis, iv, 49. Magna recessione a tumultu rerum laudentium opus est, ut fiat in homine nihil

timere, xxxviii, 275. Desiccare in otio licet, *ibid.* Otiosorum negotium, xi, 311; xiii, 8.

OVA non sumunt Manichaei, xxvii, 233.

Oves. Ovium curam Deus ipse suscipit, xviii, 24. Oves Dei quanam, *ibid.* 74. Oves gregis Dei nolite perturbare temporalibus diversitatibus vestris, Deus omnibus aequaliter adest, *ibid.* 75. Oves ad quas Christus missus est, *ibid.* 332. Oves Christi et non oves, quanam, xxi, 30. Oves Christi, praedestinati, xv, 304. De ovibus Christi nulla perit, xvi, 21. Christus ad Iudaeos dicebat non esse eos ex ovibus suis, quia eos videbat ad sempiternum interitum praedestinos, non ad vitam aeternam sui sanguinis peris comparatos, *ibid.* 20, 21. Oves Christi multae ex Iudaeis, sed non solae, xvii, 182. Non solum pastor, sed etiam oves intrant per ostium, xv, 507. Ingressi et egredi per Christum, quid, *ibid.* Euna vita ovium consulatur labores pastorum, *ibid.* 166. Oves Christi ante ejus adventum vocem ipsius audierunt, non tantum propter ostium, xv, 507. Ingressi et egredi per Christum, quid, *ibid.* Oves Christi audierunt, oves erant, *ibid.* 502. Ovis perit ad ovile reducte securitas, xxxi, 477. Oves audita pastoris voce salvantur, xviii, 62. Oves peritiam a pastore inventa, ab eadem adhuc quaeritur, xi, 343. Oves populi, xi, 423. Oves detonsae, perfecti, *ibid.* 424. Oves et boves in Psalmis, recte accipiuntur omnes sanctae spirituales creature, vii, 193, 194, 195. Ovium spes, sumis et regnis in solo Deo, xviii, 59, 27. Oves errantes non sine sanctorum peccatorum negliguntur, *ibid.* 116. Dilectionem Christum postulat sibi erga oves suas impendi, xx, 313. Diligendus est pastor, mercedarius tolerandus, cavendus latro, xix, 172. *Vide* Pastores. Oves pascae et manuum Dei sumus, xviii, 43. In inferno sunt oves, quibus mox pastor est in caelo sicut oves, quibus pastor vita est, viii, 387.

Ovula Christi quae oves complectitur, xi, 233. Tres personae ad ovile venientes, pastor, fur et mercenarius, xix, 171.

Osce, id est, essentia, intelligitur Patris et Filii, xxiii, 142.

OXIMORA Judentia, xxxviii, 380. **OZIAS** rex Juda, iiii, 469, 470.

P

PACTUS dimittendi, ut dimittatur nobis, xx, 102; xxi, 139.

PAGANISMUS obtulit Faustus et Judaeis et Catholicis, xxviii, 507.

PAGANI vocatur deorum falsorum multorumque cultores, xli, 352. In quo distant a Manichaeis, xxxviii, 517. Paganitas error unde inolevit, iii, 332. Pagani quid de principio rerum, quid de diis sentiant, xxviii, 517. Solem adorant, vii, 321. Deus unus a Paganis celebratur variis nominibus, xxxviii, 484. Paganorum religio circa homines mortuos tota occupata fuit, ii, 409, 410. Pro diis habent homines mortuos, xx, 429. Paganus demoniacus vocat Augustinus, xxxviii, 432. Paganorum sacerdotes mortui dicuntur, non tantum propter impietatem, sed propter mortuos deos eorum, xxxi, 167. Ludendi et saltandi mos receptus in solemnitatibus Paganorum, ii, 601. Paganorum ludii ritusque sacrati, turpissimos, xxxix, 161. Crudelissimi, ii, 68, 69. Paganorum imitatio deorum suorum peiores fuit, *ibid.* 160. Pagani non excusant sua sacrificia sacra et simulacra, quod eleganter interpretentur quid quaque significant, *ibid.* 207, 208. Paganorum in cultu bligantiam deorum concordia, xxviii, 191. Pagani concordiae praecipua non habebant, xxxix, 526.

Paganorum non vere virtutes, xxxv, 257. *Vide* INFIDELIS, VIRTUS. Virtutes Paganorum steriles, xl, 305, 306. Paganus nihil prodest, non quidem quod Paulini opus sit, sed quod medicorum mali, vii, 332. Honesti mores etiam Paganorum nominis ex Deo sunt, xl, 99. Paganorum republice felicitas luxuriosa, licentiora, sacrilega, xxxix, 533. Pagani ad quaedam temporalia exaudiantur, xi, 496.

Eorum doctrina de virtutibus et vitiosis, *ibid.* Pagani in tenebris sunt, vii,

392, 333. Pagani Christum volunt nihil sensisse contra deos suos, sed eos magico ritu coluisse, xlii, 896. Pagani oraculis suis Christum laudare compulsi, *ibid.* 364. Paganorum subterfugium ne fiant Christiani, vii, 392. Pagani in Christianos referunt malorum causam, x, 102. Eorum in Christianam religionem querelae ex vastatione Romae, xviii, 387; xxi, 8. Paganorum scandalum ex pressuris mundi, xviii, 384. Pagani Christianorum discordia avocari a Christiana religione non debent, xxviii, 187.

Pagani intus credentes, sed erubescunt imperialis, *ibid.* 476. Paganorum ad Christum mira conversio, iv, 319. Paganorum superstitione deletur, xvii, 381. Simulacra confringi jussa sunt recentibus legibus, xxxi, 137. Sacrificia capite plecentur, xxxix, 179. Ex Paganis multi ad Deum verum conversi timore legum imperialis, *ibid.* 193. De templis, idolis, lucis qui evertuntur, non licet Christianis in usus privatis quoviam usurpare, xxxviii, 463. Piiis operibus seceantur Christiani a Paganis, xx, 52. Cum Paganus podus quam curvatus Christianus convalescatur boni Christiani, xi, 16. Paganorum infirmis cum Martyrum constantia comparatur, xxi, 317. Pagani venientes ad Christum, episcopi fieri possunt, xxxix, 353. Pagani, ligna sylvarum appellati, xi, 441. Lapidis mortui, xvii, 377. Paulinus salvos Paganos scripsit, xxxviii, 432. Hoc Paulini opus sit Augustini, *ibid.* 453.

PALESTINA in sacris Litteris quid significat, xi, 460.

PALÆSTINUM iudicium in causa Pelagii, xl, 481, 497, 500, 505; xlii, 524, 218. Palestino concilio quoniam Pelagius anathematizari, xi, 500; xlii, 218. *Vide* PELAGIUS.

PALATUM *palatium* Graeci appellant, et

nonnulli poëta Latini cœlum vocaverunt palatum, *iv*, 318.

PALATIUS episcopus, *xl*, 389, 424. Palatinum monet Augustinus quomodo in Christiana sapientia, quam delegit, proficaci se perseveret, *xli*, 236.

PALFA frigidum vinum habet, ut nives servet et fervidum, ut poma immatura maturet, *vi*, 161, 171. Palcos et dixerunt nomine significatur heretici, *ibid.*, 326, 358. Injisti, *xxxii*, 114. Pales sunt carnalia quærentes, sive sunt intra, sive foris, *xx*, 305. Pales invidus, iniquus quem ventus tentationis auferit, cui opponitur populus gravis, *viii*, 30. Pales potest fieri frumentum, *xx*, 305.

PALONATUS canere, *xxxviii*, 417; *xxxix*, 28, 29, 41, 419.

PALLADIA ad Memoriam S. Stephani Hippone sanata, *iv*, 255.

PALLADIES, *xl*, 412.

PALLADUS Tiligianus episcopus, *xxxiii*, 459.

PALLANTER mortuorum Hercules flevit, *ii*, 424.

PALLIUM philosophi, Cynici dicuntur, *i*, 81. Pallio et clava utebantur Cynici, *iii*, 200.

PALLOR DEUS Romanus, *ii*, 188; *xi*, 136; *xxxviii*, 292. Ab Hostilio introductus, *ii*, 195, 299, 300. Pallori et Fehri fana fecerunt Romani, *xlii*, 366.

PAMMACHIA, *xxix*, 286.

PAMMACHUS suos colonos Donatistas ad Catholicum fidem adduxit, *xxxix*, 7.

PANUDICTUS est in Arcadia Lycæus, *iii*, 453.

PANCAEUS, *xli*, 378.

PANGARPUS, *xxix*, 286. In ludicris numeribus edi solent, *ibid.*, 324.

PANGRAVUS Balianensis episcopus, *viii*, 97.

PANGRATON facere, est pugilari, *ix*, 34.

PANTONIES episcopus, *xi*, 289, 424.

PANUS significat omnia ad victum pertinentia, *vi*, 22, 26, 27, 43, 55, 310; *xvii*, 195, 204. Panis hominem nutrit, et accipitern neat, *xli*, 57. Panis et merum ad mortuorum sepulchra tollebantur, *viii*, 383. Et celebrabantur convivii, *ibid.* Panis et in bono et in malo est in Scriptura, *v*, 81. Panis Deus, *xli*,

305. Panis Deus ut hæc nobis feret, descendit ad terram, *ibid.*, 303. Panis non deficiens, et indigentiam nostram faciens, Trinitas, *xviii*, 575. Panis cœli, Christus, *xix*, 119. Panis Angelorum, Christus, *xli*, 331; *xix*, 79; *xxv*, 115. Et panem Angelorum manducaret homo, Dominus Angelorum factus est homo, *xix*, 79, 119, 120. Ex eodem pane homines et Angeli, sed non eodem modo manducant, *xli*, 331. Panis vivis qui in via reficit nos, in patria saturabit nos, *xli*, 333. Panis Christus cum labore et sudore manducandus, *ibid.*, 302. Panis coelestis esuriem interioris hominis quatit, *xv*, 296. Panis frusta, membra Christi, *xliii*, 38. Panis qui reficit, nec deficit, iustitia, veritas, ipse Christus, *xix*, 324. Panis Angelorum et hominum, veritas, sapientia, virtus Dei, *xii*, 236. Panis anime verbum Dei, *viii*, 105; *x*, 325; *xi*, 28, 29. Panis anime Christus est, sed nominis anime quam fides parit, *xxiii*, 198. Panis cordis iustitia, *viii*, 396. Panis veritate amaris peccatoribus, *vii*, 150. Panis doloris penitentium, *xvii*, 306. Panis terre viventium, *xvii*, 544.

Panis quotidianus duplex, corporalis et spiritalis, *xviii*, 195, 214. Panis quotidianus, sermo Dei, *ibid.*, 182, 198, 203. Lectioes et vivunt, *ibid.*, 188. Eucharistia, *ibid.*, 182, 195, 204, 214. quidquid anime aut carni nostre in hac vita necessarium est, *ibid.*, 205, 212. Panes tres dati amico, *ibid.*, 375. Tres panes a Deo petiti, qui petiti saturari consueti Trinitatis, *xi*, 74, 75. Panis sub-carnificus Elias aliud habuit quam panis salutis, *v*, 412, 413. Panes de lapidibus cur Christus esuriens non fecit, *x*, 324. Multiplicatio panum in deserto, *ibid.* In multiplicatione panum, omnipotentia Domini quasi fons panis erat, *xv*, 43. Allegorice quid significet miraculum quoque panum, *xv*, 283; *xxxviii*, 60. et miraculum spiritum panum, *xviii*, 314; *xxxviii*, 64. Mysteria in his qui saturati sunt de septem panibus, *xviii*, 512. Panem mendicanti cur Manichei porrigebant, *xxvii*, 456, 459.

Panes benedictos quinque Paulinus Romano et Licentio mittit, *xxxviii*,

365. Panem ad Alypium mittit Paulinus, *ibid.*, 320. et ad Augustinum, *ibid.*, 324. et Paulino vicissim Augustinus, *ibid.*, 362.

PANTOMIMUS, *iv*, 488. Pantomimus iniquis facilius placet, quam Deus, *vii*, 470. Pantomimi ludieri et inonesti, *vii*, 431; *xx*, 412.

PAPA. Romani episcopus præminentia, *xxxiv*, 406. Romanus pontifex reliquis episcopis loco prior, *xxv*, 96. Missam eadem Apostolicam duobus conciliis, indeque rescriptis venientibus causis (Pelag.) finita est, *xviii*, 580. *Vide ROMANUS EPISCOPOS.*

PAPYRUS gens, apud Romanos, *ii*, 523 in nota (16).

PAPYRUS. Tria conspiciuntur in cereo: cera, papyrus et flamma, *xxii*, 134.

PARABOLA dicitur quando datur similitudo de aliquo, quando de illo maledicitor, *ix*, 327. Parabolas inter et propositiones sunt *apbolicæ* discrimen, *x*, 24. Parabola decem virginum ad novissimum Christi adventum non pertinere, quidam opinati sunt, *xli*, 132. Parabola Domini secundum similitudinem et dissimilitudinem intelligentes, *xiv*, 352. *Vide STATUTUM.*

PARACLETUS Consolator vel Advocatus interpretatur, *xvi*, 174, 175, 249.

PARADISUS proprie locus memorosus, *v*, 619. viridarium, *xxi*, 242. Paradisi generale nomen est locus omnis ubi fœliciter vivitur, *xi*, 612. Omnis etiam paradisi dici potest, *v*, 619. Paradisum in Eden plantarum alii corporaliter, alii spiritualiter, alii utroque modo accipiunt, *v*, 403. Sententiam tertiam amplectitur Augustinus, *ibid.* Paradisi locus a cognitione hominum est remotissimus, *ibid.*, 415. Paradisus in quo homo formatus est, præter fidei periculum quærit ubi sit, *xxv*, 169. Paradisum summa jucunditas, *xli*, 280. Paradisum cœteraque ejus, nonnulli spiritualiter tantum intelligi volunt, *iii*, 142. Quod de paradiso Scriptura narrat, de paradiso Spiritu nonnulli tractatores Catholici intellexerunt, *xxxvii*, 578. Scriptura corporalem evidentius ostendit, *ibid.* Paradisus

ad proprietatem litteræ intelligi potest et dicitur, *v*, 405; *vi*, 129. Paradisus qualis iuxta Pelagianorum heresim, et quam falsus fuit, *xxv*, 233; *xxxvii*, 105, 134, 141, 264, 345, 347, 475. Pelagianorum paradisi deliciarum qualis, etiam nemo peccasset, *xxxvii*, 474, 475. In paradiso vulgo Pelagiani concupiscentiam valetudines, *xxxv*, 446. Paradisum Dei non solum libidinum hominum, verum etiam cruciatibus implere cogitur Julianus, *xxxvii*, 513, 514, 520, 531, 532, 533. et mortuos, *ibid.*, 547, 550, 551, 555. In paradiso non solum mortuum possumus, verum etiam mortiferam valetudinem mitti, *ibid.*, 568, 569, 575, 576. Pelagiani originale peccatum negantes, cognuntur cuncta naturalia vitia in paradiso admittere, *ibid.*, 345. Et de facto vitia omnia corporum et animarum ibi collocat Pelagiani, *ibid.*, 473. Pelagianorum opinio de paradiso, nulli comprehensibilis, *ibid.*, 308. Paradisi bestitudo nec mortem, nec tot mala corporum admittit, *ibid.*, 400. Status hominis in paradiso quoad sensus, *xxxv*, 336. Ut quid homo positus in paradiso ut operaretur et custodiret eum, *v*, 416; 419, 420. An primi parentis elis indignum in paradiso, *xxxv*, 296.

In paradiso procreto filiorum fuisse alique libidine, *ibid.*, 370, 441. In paradiso qui quid utile disceretur, sine labore disceretur, *xxxvii*. In paradiso non clamabas, sed laudabas, non gemebas, sed fruebaris; forte positus homo dimissus est, *xxxvii*, 480. Paradisi et corporalis et spiritalis erat, *iii*, 184; *xxxviii*, 366. Paradisi explicatio spiritalis et moralis, *iii*, 142, 143. Paradisi terrestriis dicitur quid allegorice, *xxxvii*, 462, 464. Paradiso corporalis, quo Adam fuit, et vita ista sanctorum que nunc in Ecclesia agitur significata est, et illa que post hæc in æternum erit, *v*, 611, 612. Paradisum et tertium cœlum appellavit Apostolus tertium visionis genus, *ibid.*, 611. Paradisum vita quem aptus est Apostolus au in tertio cœlo, *v*, 619. Paradisus Itroni peninsula, *xi*, 308. Latio quomodo dicit mortis Christi in paradiso cum ipso fuit, *ibid.*,

510, 511. Latio potuit introduci in eum paradisum, ubi fuerat corpus primi hominis, v, 411. Paradisum hinc migrant iusti, xxviii, 603, 606. Paradisum visibiliter negat Seleuciani, xxvii, 241. Paradisus Ecclesie typhus, xxxv, 388. Paradisus Ecclesia dicitur, v, 541, 611, 612. In homine letitia quadam bona conscientia paradisi est, v, 619.

PARALYSIS interioris hominis quomodo sanatur, xviii, 104. Paralyticus aperto lecto depositus ad Dominum, quid figuret, xvii, 44, 15. Paralyticus allegorice, xiv, 309. Anima bonis operationibus dissoluta quomodo Christum quaerit, *ibid.* Paralyticus in baptisate sanatus, iv, 247. Paralyticus ad orationem in quo terra de Jerusalem alata in fossa erat, salvus effectus, *ibid.* 248.

PARASCYVE Judaei etiam cenam puram vocant, x, 161.

PARATHANENSIS saltus, xxxix, 335.

PARCIMOZIA jejuniis conjugatur, xx, 85.

PARCIT DEUS malis occulta iustitia, v, 390. Pareti Deus diversimode, vi, 299. Christus nemini parcebat verbo, ut essent quibus parceret in iudicio, x, 379. Nisi primo Deus per misericordiam parceret, non inveniret quos per iudicium coramaret, xi, 4. Vis ut tibi parcat, Deus? Tu tibi noli parcare, xxi, 12. Plurimum interest quo animo quicquid parcat, xi, 219. Non omnis qui parcat amicus est; nec omnis qui verberat, inimicus, xxxix, 144. Parcens crudelis, feriens pius, xvii, 295.

PARCOPITAEUM id est, mitigare, xii, 57. Parcopolitarum quotidie medicamentis Dei, *ibid.*

PARENTALIA, viii, 383; xxi, 399.

PARENTES primi sexto die creati sunt; homo de limo, mulier de lutea ejus formati, v, 476. In quo consistat primorum parentum peccatum, v, 561. Primi parentes crederentur Deum facile veniam indulturum peccati, *ibid.* 330. Mox ut Adam et Eva preceptum transgressi sunt intrinsicam gloria deserente nudati sunt, *ibid.* Ipsa prope amicitia Dei orcebat primos parentes post peccatum, quae iudicium dabat ante peccatum, *ibid.* 534. Ad quid aperti oculi

primorum parentum, *ibid.* 548. Aperio oculos Adam et Evae, non est figurate accipienda, *ibid.* 530. Primi parentes scientia boni et mali frui potuissent, si ad lignum suo tempore accessissent, v, 561. Si non peccassent, non mortui essent, nec eorum posteri, *ibid.* 449. Quomodo, *ibid.* 451. Ex eo die mori coeperunt, quae ederni, etc., xxxvii, 550. *Vide* LIXIUM VIUM.

PARENTES primi, etsi non peccassent, tamen generassent, iii, 204. Primi parentibus potuissent esse in paradiso honorabiles nuptiae, et thorus immaculatus, v, 449. In immortalibus corporibus potuit esse modus, ut solo pie charitatis affectu, nulla corruptionis conspectiva, illi nascerentur, *ibid.* 247, 449, 458. Primi parentes non habebant appetitum carnalis voluptatis, qualem nunc habent ista corpora, *ibid.* 456. Quare non coierint in paradiso, *ibid.* 449, 450. Ante peccatum non generant, iii, 211, 212. Merito ad vesperam visitantur, v, 351, 352. Parentibus non tribuendum quod damnatione nascentur filii, xxv, 355. Parentum male valedudines ingenerantur quodammodo, et apparent in corporibus filiorum, xxxv, 113.

Parentes quomodo se gerant erga filios, v, 391. Parentibus ut filii serviant, ordo est naturalis, vi, 195. In ea re sola filius non debet obedire patri, si aliquid jubeat contra Dominum, v, 867. Defendum est patri, quia pater est, et defendendum est Deo, quia Deus est, xii, 133. Malos filios, ne de his erubescant, etiam parentes aliterce solent, xvii, 122. Propter parentum peccata an filii puniuntur, v, 447. Parentum iniquitates filii obesse non posse, exemplo suo Christus docuit, xxix, 67. Parentum peccata quomodo ad filios pertinent, xxxvii, 64, et ea Deus tribuit filii, xxviii, 116, 417. Parentum peccata quibus filii redolunt, et quibus non nocent, xi, 266, 267. Parentum erant animi, tamen filii imponere, xviii, 133.

Parentes non agnoscere, et non honorare, enimam est, xvii, 226. Parentes quomodo honorandi, xvii, 548, 549. Filius in matrem injuriosus cum reli-

quis suis fratribus divina oblatione puniunt, iv, 233; xxi, 133, 134. Parentum impressiones in filios, quam reformandae, xxr, 153. Praecepto de honorandis parentibus non est contrarium Evangelium, xxviii, 114. Parentes et propinqui quare odio laebendi, xvi, 168. Quomodo propter Christum contempserunt, xli, 489. Parentes propter antinoniam regni Dei nulla impietate contemnantur, xxviii, 114. Parentum dilectio et contemptus in utroque Testamento commendatur, *ibid.* 115. Parentum et cogitorum affectus quatenus nocent, xli, 355. Quomodo intermedialis sit, *ibid.* 356, 357. Matris carnalis genitibus genitibus opponuntur matris Ecclesiae, *ibid.* 358. Qui vult sui dera pauperibus, primum ea parentibus distribuere debet, si pauperes sunt, *ibid.* 360. Parentes et amici quatenus amandi, xxvii, 300. Parentum amor quatenus purus vel impurus, iv, 217. Parentum anorem ordinavit Christus, non abstulit, xxi, 254. Parentes duo ad mortem, et duo ad vitam, xvii, 362, 363. Pater et mater hominis immortalis allegorice, vii, 383. Parentes nostros, Deum et Ecclesiam, si non laudamus sed amemus, sequitur hereditas, xvii, 362.

PARITIOA CIVIS, xxiv, 211.

PARITATORIA plenitudo passionum omnium Christi, ix, 122.

PARENTIS dolor poena est peccati, xxviii, 513, 517, 518, 519, 520. Utrum animalia tempore parturientis dolerent, nec de, non constat, *ibid.* 517. PARES, Christus ex duobus parietibus unum fecit; heretici ex uno, duos faciunt, x, 421. Paries dealbatus, hypocrisis, *ibid.* 431, 432.

PARITIAE idem se tuime, xi, 31.

PARIS PRIMI regis Trojanorum filius, ii, 116. Parisi adulterum cum Helena Menelai uxore, *ibid.* 113. Parisi adulterio offensi dii, Trojam desererunt, *ibid.* 116. Parisi iudicium, fabuloso vel ipsis Paganis, iiii, 443.

PARISIACUS, xxi, 119; xxxi, 376. Donatistarum Carthagenensis episcopus, successor Donati, xli, 351. Parmenianus Donati errorem confirmavit, xviii, 47. Parmeniani eloquentium multum praedicabant Donatista, xxxiii, 304. Par-

meniani caeterorumque Donatistarum arrogantia, *ibid.* 478. Parmeniani epistola ad Tychonium, xxxi, 225. Parmenianus Tychonium rescribendo compositi, non tamen refellit quae scripsit, xxxix, 206.

PARMENTANISER idem qui Donatista, xxvii, 327.

PAROECIA Ecclesie Calamensis, liii, 208.

PAROECIA pro diocesi, xli, 173, 176.

PARICIDIO patriae continentur omnia scelera, i, 100.

PARS turpis est, quae suo universo non congruit, xxv, 56.

PARTA, reperta, comperita, unde dicitur, xxx, 425, 429.

PARTENTIS, xli, 489.

PARTICIPANDO divinitatem immortalis efficitur, xlii, 568.

PARTICI. Consuetudo pacifica est jam inter homines, ut cum terrena partituntur, majores dividat, minores diligit, iiii, 322.

PARTURENDI labor ex peccato, xxxv, 182; xxxvii, 330. Partus cum genuit poena est legitime peccatrix, xxxvi, 373. De parturitionum dolore, xxxvii, 540. Parturientes sive magis, sive minus, tamen dolent; et hic dolori ad est poena peccati, ad dolor in paradiso fuit, *ibid.* 542.

PARVA non sua granditate, sed artificii sapientia metienda sunt, iiii, 37.

PARVULI quales in paradiso generantur, si nemo peccasset, xxxvii, 444. Parvulus crudeliter defendit Pelagiani, xxxv, 284. Parvulus se defendit Julianus, ut a Salvatore separaret, xxxvii, 377. Parvulus non baptizatus noluit Pelagiani primi hominis damnationis oblatione confiteri, xxxvii, 163; xli, 488. Parvulus peccato originis esse obnoxios docuerunt sancti Patres citra Manichaeae haerese suspicionem, xxxvii, 421. Parvuli peccato originali obnoxii, xli, 41. Parvuli peccato originis compediti sunt, xv, 450; xxxvii, 392, 393, 394; xxxvii, 260, 261; xxxvii, 335, 433, 434, 435, 436, 437, 473, 474, 477; xxxvii, 6. Parvuli ideo obnoxii peccato, quia ab illo origine ducunt, in quo omnes peccaverunt, xxxvii, 387. Parvulorum pec-

calum ex Adam, xxxvi, 269, 270. Parvuli pertinent ad peccatum, per quod mors intravit in mundum, xxxvi, 454. Parvuli contagione primi parentis sunt obstricti, xxxvi, 455. Parvuli etiam ipsi serpentes morsu venenati, xxxviii, 324. Parvuli propter originale peccatum praevaricati sunt, xi, 506. Parvuli ex consequentia nascuntur, et concupiscentia est malum, xxxv, 238. Parvuli non Dei creatio, sed vitio naturae per peccatum depravata nascuntur mali, xxxvii, 423. Parvuli ut regeneratione iusti, sic generatione deputantur iniusti, *ibid.*, 101. Parvuli quia inquinati sunt generatione, purgantur regeneratione, xix, 419, 420. Etsi nec parenti post conversionem obstitit propria peccata, non tamen non obstant ejus filio, si non renascatur, xxxviii, 374.

Parvulus propter per liberum arbitrium habere peccata dicitur Pelagiani, xx, 488. In parvulis non est peccatum propria vite, xxxviii, 326. Parvuli quomodo rei sunt volutate, xxi, 476.

Parvuli nascentes a Deo possidentur, et a diabolo, xxxv, 188. Peccatum originale tenet parvulos sub diaboli potestate, xxxvii, 212. Parvuli non incongrue subducuntur diabolo per peccatum, *ibid.*, 273. Parvuli antequam baptizentur, sunt sub potestate diaboli, xxxv, 402. Quare, xxxvii, 254, 257, 307. Parvulos erui a potestate tenebrarum, negant Pelagiani, xxxvii, 234. Et in hoc haereticis sunt, xxxvii, 459, 216. Parvuli de potestate tenebrarum eruantur, xxxv, 489, xxxvii, 89, 94, 97, 100, 224. Parvulus peccato obnoxius vel ipsa baptismi forma decalari, xxxviii, 325. Parvulus erui a potestate tenebrarum ostendunt ipsa Ecclesiae sacramenta, xxxvii, 165. excommunicationes, xxxvii, 420, 424, et exorcismi, *ibid.*, Parvuli excommunicatione et exorcismis, quare, xxxvii, 26. *Vide* BAPTISMUS, EXSUFFLATIO, EXORCISMUS. Parvuli in circumcisi anima de populo interire non potest, sine peccati merito, xxxvii, 418, 423. Sacramenta post parvulis etiam ante circumcissionem, xxxv, 356.

Parvulus regenerato necessaria, xix, 7, 453; xxxvii, 309, 306. Extimabile est et mortiferum non tantum carni, sed

et animae infantis, sine baptismo extra de hac vita, xxxviii, 306. Parvulus peccatus est sine baptismo, *ibid.*, 324. Hoc firmiter certissime semper habitum est ab Ecclesia, *ibid.*, 397. Parvuli non possunt ab originali peccato liberari, nisi baptismo, xi, 250, 251, 258. Parvuli baptizantur in remissionem peccatorum, xxxvii, 374. Parvulus originalis peccati remissionem per baptismum consequitur, antiquitus universa Ecclesia retinuit, *ibid.*, 395. Parvulus quoque in baptismo peccato mori et vivificari, xxxvii, 434, 433, 436. Parvuli in baptismo moriuntur peccato: ergo sunt rei, xxxv, 385, 390. Parvuli et in peccato mortui sunt, et moriuntur peccato, *ibid.*, 390. Parvuli per baptismum, quae est Dei gratia mirabilis, sancti et iusti esse cognatur, xxxvii, 423. Morti Christi conformantur, xxxviii, 374. Parvuli etiam ipsi in baptismo renuntiant saeculo, xxxvii, 33. Parvuli per gestantium fidem et respirationem erudiant, xx, 389, 390; xxxvii, 343, 436. Et appellantur fideles, xx, 585; xxxviii, 288; xxxvii, 198, 199. Iis alieno facto vulneratis, aliena fide subvenitur, xix, 493; xx, 583. Parvuli in credendum et fidelium numero deputati, xxxviii, 309. Ipsi possunt et viciis in continentia, *ibid.*, 388. Parvuli baptizati, ipsi est credere; non baptizati, non credere, *ibid.*, 302. Parvuli infantes quomodo creduli vel increduli fiant, per credentes aut incredulos, xxi, 41, 227. Fides respondentium pro eis in baptismo recte esse debet, xi, 404. Parvulus offert baptismum debet non Catholicus sentire, xxxvii, 235. Pelagianorum aliquid censentur infantes credere, per eos a quibus offerebantur, xxi, 40, 73. Parvulus mox natus illuminari; quidam perperam colligunt ex Evangelio, xxxviii, 298, 299. Quibus cum baptizandis dicunt Pelagiani, xxxv, 189. Sine participatione corporis et sanguinis Christi aeternam vitam habere parvuli non possunt, xxxvii, 164. Vita aeterna quatenus renatis debetur, xxxvii, 302. Parvulis adhuc et infirmis stillantur quaedam de sacramentis, ix, 211. Parvulorum baptismum ad continentiam, xix, 451. Sanguis Christi ministratus parvulo ut vitam habere

possit, xxxvii, 333. Parvuli manducant carnem Christi et bibunt ejus sanguinem, xxi, 328. Parvuli qui carnem Christi non manducaverunt, vitam aeternam non consequentur, ex Innoc. xi, 434, 498, 499. Parvuli baptizatis utrum nocent parentes, cum eos demoniorum sacrificiis sanare cōsulant, xxxix, 235. Parvulis non impulatur ad culpam quod reluctantes baptismum recipiunt, xi, 523, 524. In tantum nascuntur quod faciunt, ut nec facere judicentur, *ibid.*

Parvuli nascuntur miseri, xxxvii, 327. *Vide* MALA, MISERIA. Ratio velut adhuc quiesca et quasi sopita, tamen insita, et quodam modo insensitata in parvulis laet, *ibid.*, 300. Ignorantia et animi corporisque imbecillitas in parvulis, *ibid.*, 327, 378. Ignorantia parvulorum quantum, *ibid.*, 328. In his ignorantie tenebris anima pueri non tantum indocta, verum etiam indocilis jacet, *ibid.*, 323. Ex ignorantia profundissima ad facilitatem labudentem, non pernamuram, tanquam ad scientiam locationemque tendentes, proficundo veniunt parvuli, *ibid.*, 328. Parvuli, nec sapientes sunt, nec stulti, xxi, 474. Ab infantia ad sapientiam per insipientiam mendam perveniunt parvuli, xxxvii, 333. Parvuli peccitulosi sunt admittentes, xxxvii, 430. Infirmitas mentis congruit haec infirmitas corporis, *ibid.* Infirmitas carnis in infantibus penalior est, *ibid.* Parvuli poenas hujus vitae quae patiuntur, interrogat Hieronymus Augustinus, xi, 335. Parvuli cum nascuntur miseri secundum Julianum, xxxvii, 343. Absurdus ejus opinio, et quod Deum facit injustum, *ibid.*, 333, 336. Parvulorum miseria ex peccato originali, xxxvii, 373, 389, 395; xxxvii, 141. In paradiso non essent, xxxvii, 144. Parvulorum poenae injustae, si illi essent innocentes, xxxvii, 368. Magna iniustus, si parvuli iugo gravi sine peccati merito premuntur, *ibid.*, 410. Parvuli poena injusta, si negetur peccatum originale, xxxvii, 422. Parvuli quia iustitia tanta mala patiuntur, dicere non potest, in parvulis si non esset ex origine malum meritum quiddam mali patiuntur esset injustum, *ibid.*, 144. Deus injustus apparet, si parvulis nil peccati traher-

tibus tanta mala irrogaret, xxxv, 175. Iustitiam Dei blasphemant, qui dicunt tanta mala perperit parvulos, sine merito peccati, xxxvii, 89, 90. Equitas Dei in poenis infantium propter origines vitium, *ibid.*, 91. Parvulus baptizatus utrum peccato primi hominis, xxi, 419. De parvulorum morte et cruciatibus, xxxvii, 404. An ipsi propter cruciatum, aut eorum parentes, *ibid.*, 405. Parvuli cum vitibus non nascentur, si non esset obnoxii peccato originali, xxxv, 194. Grave iugum super parvulos, non sine merito, xxxvii, 32. Grave illud iugum injustum est, si non sit originale peccatum, xxxvii, 407, 409. Etsi non illis imputandum. Adhuc peccatum, *ibid.*, 396. Quod parvuli etiam baptizati interitum et demonum patiuntur meritis, ex merito vitii originalis peccati, xxxv, 406. Parvulorum interfectio justa de Deo precepta, reatum originale ostendit, xxxvii, 291. Parvuli in incendio Sodomorum assumpti, argumento sunt esse peccatum originale, xxxvii, 506. Munera gratis ad salutem necessaria non denegantur parvulis si non habent peccatum, xxxvii, 212. An parvuli non in eorum numero deputandi, quos Deus omnes vult salvos fieri, xxxv, 271.

Parvulos a gratia Christi separant Pelagiani, xxxvii, 387, 388, 392, 397, 426, 427. et sine ullius peccati merito a regno Dei, *ibid.*, 390, 404. Gratia Christi ad parvulos etiam pertinet, *ibid.*, 393, 395, 396. Parvuli opus esse redemptionis confessi sunt Pelagiani, peccatorum remissionem eis esse necessariam tolerant experire, xxxvii, 386. Parvulorum redemptionem quo sensu Coelestis confessus est, xxxvii, 165. Parvuli egent reconciliatione quae fit per Christum, xxxvii, 454. Parvuli ad reconciliationem, quae per mortem Christi facta est, pertinent tanquam peccatores, xxxvii, 433. Parvuli salvatore necessario negant Pelagiani, xxxvii, 97. Eoque a salvatore audent negare salvandos, xxxvii, 457. Parvuli salvatore egent, xix, 489. Pelagiani Christum negant parvulis Jesum esse, nisi sicut immensae mortali creaturae, xxxvii, 162. Christus etiam parvulis Jesus, xix, 481;

xx, 570; xxxvi, 213. Parvulorum salvator Christus, xxxvii, 377. Christum pro parvulis esse mortuum, et tamen eos peccato originis non esse obnoxios in consequenter dicit Iulianus, xxxvi, 431. Parvuli peccato originali obstricti, qui non est pro eis mortuus Christus, qui nullam haberent omnino peccatum, xxxv, 381.

Parvuli inde iustitiam habituri sint, xxxv, 379. Parvuli sicut in Adam moriuntur, sic in Christo vivificantur, *ibid.* 361, 362. Parvuli sine studio proprie voluntatis ad primum et ad secundum Adam pertinent, xxxvi, 466. Parvuli ab Adam trahunt peccati reatum, mortisque supplicium, et a Christo sumunt participationem iustitiae, et vitae praemium sempiternae; licet nihil utrobique vel boni vel mali sua voluntate fecerint, xxxvii, 503. Parvuli in Adam moriuntur, et in Christo vivificantur, sine illis operibus proprie voluntatis, *ibid.* 76. In parvulorum regeneratione nec voluntas accipiendum praesertitur, nec adiungitur, nec subsequitur, xl, 487. Spiritus sanctus habitat in parvulis baptizatis, etiamsi nesciant, quia in eis occulte agit ut sint templum eius, idque in proficiendis et perseverantibus perficit, *ibid.* 524, 524.

Parvulos ad regnum caelorum nolunt pertinere Hieracite, xxvii, 236. Parvulis etiamsi non baptizentur, habere vitam aeternam, error est, quem Pelagius in aemathematiavit, xl, 497. Parvuli non baptizati saltem, et vitam aeternam promittit Pelagianis extra regnum Dei, xxxiv, 436. Frustra illis promittitur vita extra regnum caelorum, sed manet esse damnatio, xli, 41, 42. Parvuli non baptizati non possunt habere vitam, qui, xxxvi, 83. Parvuli ob originale peccatum damnantur, nisi regenerentur, xl, 487; xxxvi, 146; xli, 555. Ad damnationem pertinent, qui per baptismum Christi corpori membrisque non sociantur, xxxvii, 393. Et in perditione ac tenentibus remanent, *ibid.* 304. Ira Dei manet super eos, et iudicati sunt, et condemnabuntur, *ibid.* 390, 391. Parvuli non baptizati in damnatione erunt cum diabolo, *ibid.* 316. In aeterno igne cum diabolo, xxxvii, 141. Parvuli non

baptizati secunda mortis supplicium subeunt, xxxiv, 436. Prens torquentur, xl, 327, 335. In damnatione tamen omnium nullissima futuri sum, xxxvii, 284, et levissima, xxxv, 355. Causam damnationis in parvulis quaerit Augustinus, de qua re quendam referent sententiam, xl, 339, 341, 342. Quare parvulus non baptizatus pergit in damnationem, causa satis digna forte non videtur, quia non invenitur; non quia non est, xl, 378. Parvuli si non traherent originale peccatum, non iuste excluderentur a regno Dei, xxxv, 203; xxxvi, 395. Separati a regno Dei grande malum, et hoc non redditur parvulis sine merito, xxxv, 406. Injustus foret Deus, si parvulus peccato non obnoxios damnaret, *ibid.* 213. De parvulorum non regeneratorum damnatione consensit Iohannes Christi Ecclesia, xxxvi, 395. De parvulis sine baptismo decedentibus Pelagii sententia, xxxv, 466. Tertius locus praeter regnum et supplicium, nullus est, xxxvi, 307. Infantes aut ad regnum mittantur, sed in ignem aeternum, xx, 575. Parvuli ante vel post susceptionem baptismum defuncti, an resurgant, xl, 340. Parvulorum resurrexio qualis futura, xx, 245. Parvuli etiam ante Christi tribunal referent propria corporis, xxxv, 404. Parvuli baptizati inter fideles et credentes cum reputantur, non iudicantur, xxxvii, 324. Parvuli soli, qui nondum habent opera propria vel bona vel mala, secundum eorum originale peccatum damnabuntur, quibus per lavacrum regenerationis non subvenit gratia Salvatoris, xli, 204. Parvuli secundum ea que per corpus gerunt, recipiunt vel bonum vel malum, xxxvii, 413. Gratiam gratis dari prohibet ex parvulorum discretionem qui voluntatis suae non habent, nec per liberum arbitrium discernunt, xl, 487, 497; xli, 227, 229. Parvulorum alii vasa in honorem per gratiam, alii vasa in contumeliam per iudicium, xxxvii, 5. Ex duobus parvulis erit unus ad gratiam portatur, alius aut suffocatur, profusum et assectabile, xvi, 268, 309; xx, 417, 422. Parvulo ante baptismum extincto vita reddita per orationes Stephani, ut sacramenta perciperet, xxi, 459. Parvuli per liberum

arbitrium penam mereri non possunt vel gratiam, xl, 488, 489. Pro parvulis tanto impensius loqui debemus, quanto pro se ipsis minus possunt, xxxvii, 408.

Parvuli, id est, humiles, xviii, 272; xix, 13. Parvuli et lactantes in Ecclesia quoniam, vii, 186. Parvuli in fide non mittendi in praeproperam passionem, vi, 268. *Vide notam (3) ejusdem voluminis.* Parvuli, id est, carnales, xvii, 365. His aptate Scripturae non ut carnales remaneant, sed ut proficiant, *ibid.* Parvuli terra nomine designantur, sed crescenti coelum fiunt, xl, 351, 352. Parvuli Babyloniam, nascentes male cupiditates, xli, 284, 285. Egregia similitudo de matre parvulum fovente, xvii, 365. Parvulorum vanitibus cohibendis multitudine formidinis adhibetur, iv, 283. Parvulorum verbera et convicia gratis sunt et jucunda, xxxvii, 328. Nemo tamen prudentium probaverit, ut in haec concitetur studio ridendi, et vanitate majorum, *ibid.* Christianus purgatus et in charitate radicatus atque fundatus, debet currere cum sanctis, non jam parvulus in lacte, sed juvenis in cibo, comprehendere et scire supernum scientiam charitatis Christi, vii, 188.

PASCAMUS Christum bene vivendo, et pascet in aeternum nobis vivere donando, viii, 407. Aliud est nasci de Scripturae spiritu, aliud pasci, xviii, 302. Pascho populi per Christum dicitur, prima de quinque paschibus, secunda de septem, utriusque mysterium, xxxviii, 59, 60, 61, 62, 63, 64.

PASCENTIUS Augustinum non ausum esse ipsi fidem suam dicere divulgat, xli, 285, 330, 344. Pascensius in his verbis quibus fidem suam pronuntiat, quoties ea repetit, locis variat, *ibid.* 326. Cum mane illi placuisset ut ipsis ac Augustini verba a notariis exciperentur, a prandio displicuit, *ibid.* 325, 328, 330, 345, 347. Pascensius Auxentium Iulianum et Eunomium anathematizat, xli, 326. Pascensio diei non exsertum esse Augustinum longe inferiorem quam fama jetasset, Augustini responsio, *ibid.* 329. Pascensius voluit honoratos viros interesse collationi ipsis cum Augustino, *ibid.* 330, 345. Pascentium

tit alio in Augustinum convicia, *ibid.* 347. Quid eis respondet Augustinus, *ibid.* Pascentium nomen Augustinus in suis ad eum litteris non scribit, *ibid.* 324, 343, 345. Quo consilio, *ibid.* 343, 344.

PASCHA Hebraeum est nomen, non Graecum, ix, 310; xii, 9, 311. Pascha Hebraeus sermo est quod interpretatur Transitus; Graece autem Pasche, *πάσχα*, pati, Latine Pascha, *pascere*, ut dicit solet: Pascam amicos, xlii, 167. Explicatio sensus istius, *ibid.* Pascha nostrum immolatus est Christus, *ibid.* 152. *Vide sermones de Paschate in eodem volumine.* Tria exiguunt pascha, jejunium, misericordia et baptisma, xxxiii, 134. Pascha Hebraice dicitur transitus, Graeco vero nomine Passio interpretatur, *ibid.* 152. Iudaei Pascha solum transitum colunt, Christiani Pascha Domini passionem colunt, *ibid.* *Vide sermones multos de Pascha in eodem volumine.* Transitus significat, xvi, 95. Pascha non a Graeco *πάσχα*, sed ab Hebraeo voce qua transitum significat, ix, 310; xli, 9, 311; xvi, 95; xxxviii, 493. Ad Pascha celebrandum etiam hodie accipiendum esse, intelligere conatur Iudaei, vi, 230. Pascha celebrationem in alterum mensem differabant, qui immundi erant super mortuum, *ibid.* 435. Pascha quod praefiguravit, xxxii, 53. Pascha figura erat passionis Christi, vii, 263. Pascha Iudaeorum, umbra vero in christo, 49, 95. Pascha verissimum in Christi celebratione, xii, 316. Verum Pascha, Christi immolatio, xvi, 96.

PASCHATI celeberrimus annus, vii, 289. Pascha agit et in sacramento, et in memoriam rei quam gesta est, xxxvii, 438. Transitus (qui haec voce, Pascha, significatur) modo in nobis agit per fidem, spem, et charitatem, *ibid.* 496, 497. Veteris et Novi Testamenti consensus quod celebratum Pascha et Pentecostes, *ibid.* 517, 519. Pascha perennique nullis, interdum a paucis Malabar, xxxvii, 189. Pascha quomodo et quando celebrat Tessaracardiale, xxxvii, 225. Pascha nostrum ad diem Pasche Iudaeorum cur non occurrat, xxxix, 172. Christiani non observant

diis et annos et menses et tempora, licet ad soles et lunas computationibus Pascha celebretur, xxxviii, 503. Ilud observat ut sabbatum occurrat, quod Iudei non observant, *ibid.* 506. Ut quadragesima die ante Pascha observentur, Ecclesie consuetudo roboravit, xxxviii, 520. Pasche vigiliam forisescens et intrinsecus celebramus: ita et Deus nobis loquitur in lectionibus suis, et Deo loquimur in precibus nostris, xx, 157. Pasche vigilia velut mater omnium sanctorum vigiliarum, *ibid.* 156. Vigilat ista nocte mundus inimicus et mundos reconciliatus, *ibid.* 157. Istam Christianus vigor, illum dialoicus vigor nequaquam dormire in hac celebratone permittit, *ibid.* In vigilia Pasche quanta Augustini fatigatio, xxi, 451. In Pasche solemnitate in Ecclesia cantatur historia trium puerorum, xxxxi, 417. et Daniels, *ibid.* 419. Amen respondet post lectionem historie Daniels in solemnitate sancta, et se signant, *ibid.* Pasche feris per dies XV cessant litas, xxx, 347. Tempus post Pascha relaxatis jejuniis in laudibus agitur, xxix, 44. Paschali tempore jejunia relaxant Christiani, stantes orant, Alleluia canunt, quod est signum resurrectionis, xxxviii, 516, 517. Paschallibus diebus et Dominicis an ubique Christiani stantes orant, ignorat Augustinus, *ibid.* 519. Tempus ante Pascha significat tribulationem in qua modo sumus, xxi, 44. Pasche octavae, xix, 245; xx, 340. Complet sacramentum infantium, xx, 343, 348. In celebratione Pasche, observandum triduum crucifixi, sepulchri, suscitatorum triquetrum quod significat crux, agnus in presenti vita; quod autem significat sepultura et resurrectio, fide ac spe gerimus, xxxviii, 512. Pascha significat futuram vitam, xlii, 44. Cum Christus transit ad Patrem, spes membris in capite data est, quae essent secutura, xvi, 96. Paschalis festivas ferventiores facit, etiam eos qui cetero anno pigriores sunt, xxxxi, 417.

PASCARASTUS, viii, 92. A vice Augusti episcopus, viii, 98.

PASCUA nostra, xxi, 478. Pasca vera in altera vita, xv, 508; xvi, 21.

PASCUALIS, palus, xxxvii, 241.

PASSALONNENSIUM, in tantum silentio student, ut naribus et labiis suis dignum opponant, ne vel ipsam taciturnitatem voce praeipiant, quando tacendum sibi esse arbitrantur, xxxvii, 241.

PASSERES in cedris Libani edificantes, quos significat, xi, 153. In comparatione passeris, quibus admissaris Irigulatus invenitur, xxxviii, 219. Passer Christus in resurgendo, xx, 33.

PASSIO Domini describitur in Psalmo LXXVII, ix, 317. Passiois Dominicæ mysteria explicantur, xx, 151. Passio Christi notatur sub Pilato, sive unde colligitur temporis veritas, sive unde Christi plus commendatur humilitas, *ibid.* 157. Passio Christi figurata per lucam Jacob cum Angelo, xii, 355. Per Noë, v, 92. per aquam turbatam piscinae, xv, 160. Passiois Christi simile est caelum roseum vesper, xiv, 293. Passio Domini multis ruina fuit, xi, 497. Passio Domini significat vitam presentem, ejus resurrectio futuram, xiii, 45. Passioibus suis Christus demonstravit non est munera que videtur sonare in Vetere Testamento, sed aeterna esse concepitur, x, 349.

PASSIO Domini quanta bona protulit, xx, 146, 147. Passio Domini prebuit est orbis terrarum, xxi, 75. Radix ex qua processit gloria Ecclesie, xxi, 533. Passiois Christi celebrata amiseraria, viii, 289; x, 258. Passiois Christi tempus nunc totius orbis festivissimum est, xxxviii, 190. Passiois Dominicæ anniversario die cantatur XXI Psalmus, viii, 291, 302, 303. Passio Domini solemniter legitur, xx, 151. et nonnisi secundum Matthæum, *ibid.* 191. Voluerat aliquando Augustinus ut per singulos annos secundum omnes Evangelistas legeretur; inde perturbati sunt homines, *ibid.*

Passioes Christi imitandae sunt, non a Christiano deliciae comitande, xxvii, 41. Passioem Domini imitando papaveres saturabuntur, viii, 369. Exemplum passionum Christi afflicti propinquitur, viii, 75, 87. Passio Christi exemplum patientiae, xxxix, 334. Passiois calix amarum et salubris, xxi, 173. Passiois amaritudo liberanda est, donec transeat amaritudo hujus saeculi, viii, 379. Pas-

siois amaritudo unde a sanctis cum gaudio est tolerata, xxx, 25 et 40. Passio Domini quae peccata raduntur, viii, 4. Passiones Christi non in solo Christo, et non in solo Christo, quomodo, viii, 492. Passiones Christi, passiones nostrae sunt, *ibid.* 515. Christus Dominus voluntate passus, nos necessitate; ille miseratione, nos conditione, *ibid.* 241; x, 322. Passioibus Christi non communiatur sine charitate, xix, 484. Sarcina passionum infirmitati gravis, charitati levis, xxxv, 495. *Vide* CARISTUS.

PASSIO motus animi contra rationem, ii, 390. Passiones ex terrenis corporibus moriantibusque membris animae esse, quales sunt Platonici, iv, 159. Passiones in diis admittere, signum potarum, ii, 424, 425. A passionibus non est immunitas humana infirmitas, *ibid.* 417, 422. Passiones in sapientem cadere sentiunt Platonici sive Aristotelici, negant Stoici, *ibid.* 418. Passiones a Stoicis existimantur vitia, ac contra virtutum mentis nihil possunt, *ibid.* 422. Passiones necessitate pati sapientem, sed non is credere; stultum vero credere dicebant Stoici, *ibid.* 417, 420, 422. Platonici et alii philosophi cum de passionibus loquuntur, de verbis patiens, quum de rebus facit controversiam, *ibid.* 418, 420, 422. Passioibus quatuor omnia humanorum morum vitiositas continetur, xii, 166. Passiones quatuor animae nihil aliud quam amor, *ibid.* 170. Passiones ut sint in hominibus facili stultitia vel miseria, ii, 390. Passioem perturbatio, miseriam indicit, *ibid.* 434. Passiones unde bonae vel male, xii, 170. Passio in lingua Latina, maxime usu loquendi Ecclesiastico, nonnisi ad vituperationem consuevit intelligi, xxxiv, 279. Passiones non tam discutit Christiana religio, quam eorum causas, ii, 422. Passiones deponere vera religio praecipit, *ibid.* 391. Passiones Scriptura sacramentis subiecit ita moderandas, ut in usus justitiae convertantur, *ibid.* 422. Qua ratione mens passiones in se contra rationem prevalere non permittit, *ibid.* 421. Passiones non temperant impi ac pagani, nisi superbia, xii, 180. Passioibus moritur, qui jam servit meae legi Dei, xxxviii, 81. Pas-

siones temperantia quomodo moderandas, xxxvii, 519. Passiones mortificate vocantur aures sancti, casti, boni; immortificate vero, perturbatae, libidinosae, concupiscentiae, *ibid.* 438. Quae mala ex immortificatione passionum, quae bona ex mortificatione proveniunt, *ibid.* Passioibus resistenda mens regum virtuti exercet, ii, 422. Passiones a sapientibus et bonis ita reguntur, ut malum eas non habere, quam vincere, *ibid.* 427. *Vide* PERTURBATIO.

PASSIVI appellantur vagi Romanorum qui annua quotidiana saltato ventre sui domum statim quod restat aut praeiungunt, xxxvii, 170.

PASTORUM sunt duo quaedam, unum quod Christiani, alterum quod Prepositi, xvi, 335; xviii, 44. Pastores boni de bonis ovibus sunt, xviii, 29. Pastores multi boni, etsi nihil ad potestatem ac bonitatem Pastoris pastorum, xix, 485. Unus pastor bonus, qui boni omnia in uno, xxxv, 29; xix, 182, 184, 186. Pastor malus aliquis est propria malitia, nonnisi Dei gratia, xxi, 281. Pastor quis mercenarius, quis castus, xix, 176. Pastor mercenarius fugitivus, *ibid.* 178. Pastores pauci, mercenarii multi, *ibid.* 177, 180. Mercenarii pastores quomodo vitios, *ibid.* 177. Pastor non is qui ad quadam res paratus, et ad quadam non, sed qui ad omne opus bonum, paratus, xix, 178. Pastor idoneo ovibus, xxi, 6. Qui se oves amat, ut pro eis mortui possit effectus vel affectus, *ibid.* 7. Pastores, non oves, sed se ipsos pascentes, xviii, 3. Pastori jubletur ut animam pascat pro ovibus suis, xvi, 3. Pastores cum animam pro ovibus suis passerunt, ipse unus Christus pascit, *ibid.* Pastor in Ecclesia unus, xv, 513. Pastorum duo genera in Ecclesia; alii Christi gregibus consulunt, alii suis horribis temporalibus et commodis saecularibus gaudent, xii, 168. Pastores sua quærentes, non quæ Jesu Christi, mortui sunt, xviii, 20.

PASTORIS officia et ovium, xix, 236. Pastoris partes populo explicare quod prosit, xvii, 555. Ad officium pastoris doctrina pertinet, xii, 176. Ceteris Ecclesiae pastoribus id mandatum quod

Petro, xxi, 6. Hoc est Christo pascere, hoc est in Christo pascere, et cum Christo pascere, praefer Christum sibi non pascere, xviii, 30. Ad pastores pertinet non tacere; ad oves autem, etiam illi taceant, de Scripturis sanctis verba pastores cadere, *ibid.* 21. Mali cum non possint bona loqui, qui malus pastor audiendus, xviii, 32. Pastor malus non in eo quod de suis, sed in eo quod de Deo profert audiendus, xviii, 23. Pastoris est explanare difficiles locos Scripturae, xx, 103. Pastorum malorum facta spine sunt, verba ipsorum uva, sed de vite, id est, de cathedra, *ibid.* 180. Ipsa de illis loquitur, non ipsi, *ibid.* 179. Pastores verba Dei seminant, messes de moribus expectantes, *ibid.* 254. Pastoris vox cum tremore audienda, xviii, 43, 44. A liporum dentibus erantur, qui pastorem audiunt, xviii, 72. Pastoris vox, in quo sola oves Christum audiunt, non aliter, xv, 305. Pastor et quod ad pastores et quod ad oves dicitur, cum tremore debet audire, xviii, 43. Vitavit Augustinus quatuor de iuratione, in monendo et praecipiendo plus reos faceret, non audituros, xix, 540. Pastoris est peccantes arguere, xvii, 239. Pastoris est una querens illis, errantes non arguere, xviii, 8. Pastoris negligentia occidit eum, quem non adnoct, *ibid.* 21. Et ille iuste moritur, et ille iuste damnatur, *ibid.* Si quis aliquot times ledere, felicitatem terrenam is promittit, ipsos perdit, *ibid.* 41, 42. Pastorem qui pigriorem faciat ad redarguendum, xix, 541. Pastori paucissimi contradicunt loquendo, nulli male vivendo, *ibid.* 514, 515. Pastoris est errantes oves revocare ad ovile, xviii, 15. Pastor etiam importunus esse debet is, qui solus suis negligentes sunt, xvii, 514, 512. Pastor errantes oves non negligi, quoniam periclitentur suae, xviii, 18. Augustini qualis sit animus erga iniquitates suorum, xxi, 368, 371. Pastor qui propter merita aliquid erga se, mores illius dissimulare non debeat, xxi, 390. Qui infirmos oves confortare debeat, xviii, 9. Pastoralis claritas qui non ordine amandi, sed ordine salvandi infirmos fortioribus anteponi, xxi, 6. Pastor tristitia de malis vitium prodest illi; sed nihil vult expedire sibi, nisi quod ex-

dit illis, xviii, 401. Pastoris est dicere caudillosius cum Augustino: Si non taceo, animam incendo liberali, sed solo solvus esse sine vobis, xviii, 317. Hoc, Delectatio mea non est in hac vita, ubi vestra bona vita, *ibid.* 322. Pastor quantum ad illum attinet, oves bonas necat male vivendo, xviii, 9, 10. Est illa vivenda, ipse homicida est, *ibid.* Ovis interitus quomodo pastor impunitur, *ibid.* 21. Ovis errantem pastorem sequendo non sermo, *ibid.* 22. Sub malis pastoribus oves unde secure, *ibid.* 20. Mali pastores in Ecclesia, similes Pharisaeorum, xix, 175. Oves a malis pastoribus quomodo reducit Deus, xviii, 21. In bonis pastoribus spes non ponenda, xxi, 469, 171. Pastorem illum periculum soluta, ovium bona opera, xviii, 561. Gaudium, solutum ac respiramentum periculorum suorum nullum reperat Augustinus, nisi suorum bonam vitam, xx, 198. Pastorem solatur in periculis, quod suorum adjuvat orationibus, xix, 520. Votum ipsi pastoris, xvii, 317. Pastoribus quam periculosam ratio reddenda, xix, 236. De ovibus quae ratio reddenda a pastore, *ibid.* 181. Pastoris quam integra ratio de ovibus, *ibid.* Pastoris omnis non abijciendum, xviii, 400. Pastoralis cura serpens, quibus ipse angubat, Augustinus operi, xxx, 223. Pastori debita reverentia, xxvii, 561. Laetis percipiendi potestas data pastoribus, xviii, 6. Lac sic sumant, ut ovibus profit, xviii, 7. Pastores accipiant sustentationem necessitatis a populo, mercedem dispensationis a Domino, *ibid.*

PATERA de praefatis foliis patrescentibus ut spica exeat, ii, 176. PATERA et ABA idem significant, v, 73, 236. Cur simul ponuntur ab Apostolo, *ibid.* 73; xi, 236. Patrem tantum unum Deum appellantes Ariani refelluntur, xxx, 50. Unde Patrem tantum unum Deum appellanti Ariani, *ibid.* 13, 47, 34, 30. Patrem non natura Deum esse credebat Ariani, *ibid.* 415, 416. Pater vero Deus est gignendo veritatem, non participando, xxi, 329. Pater, totius divinitatis principium, xxx, 327. Pater in drivinis non est solus, sed habet similitudinem, v, 134. Pater hoc genuit quod

est, xxx, 26. Patrem profuisse hoc generare quod est, xix, 196. Patris et Filii non diversa substantia, xxx, 68. Pater hoc est quod Filium secundum substantiam, non secundum id quod ad aliud dicitur, xx, 315. Pater in Trinitate non ad se, sed ad Filium dicitur; ad se autem Deus, *ibid.* Patrem genuisse Filium sibi aequalem ostenditur ex Scripturis, xxx, 93, 97. Patrem genuisse Filium sibi aequalem vel ex partibus animalium ostenditur, *ibid.* 87. Pater aut ex impossibile, aut ex invisibili non genuisset aequalem sibi Filium, *ibid.* 89. Pater non sit ipse Sapiencia, sed tantum Sapiencia pater, *ibid.* 353, 368. Haec questio difficillima, *ibid.* 370. Pater non solum Virtutis et Sapientiae pater, sed ipse Virtus et Sapiencia, *ibid.* 371, 372, 374. Pater et Filius simul una Sapiencia, sicut una Essentia, tametsi non simul verbum unum, *ibid.* 373. Pater cur non suae magnitudinis et bonitatis, etc., genitor similitur sit, *ibid.* 354, 355, 367. Patrem quantis laudibus effertur Ariani, *ibid.* 33. Pater cur solus sapiens, *ibid.* 38. Cur solus immortalis secundum Arianos, *ibid.* 38, 41. Patrem solum incapabilem dicebat Ariani, *ibid.* 176. Pater non invisibilis Filio ex ipsis Manicheis, *ibid.* 92. Pater solus secundum Arianos invisibilis, Filius Patri visibilis, non suae Virtutibus invisibilis, *ibid.* 92, 92. Refellit hoc soanimum, *ibid.* 60. Patrem solum invisibilem, Filium vero et Spiritum sanctum visibilem qua ratione quadam propugnant, *ibid.* 260. Patrem illo modo vel per subjectam creaturam apparuisse notabant Ariani, *ibid.* 174, 176. Patrem nonquam Patribus aut Prophetis per aliquis visibiles formas apparuisse, nihil tenerarium est dicere, *ibid.* 258, 259, 260.

Pater solus suis voces quadam in Scripturis, quanam, *ibid.* 243. Quomodo Pater loquitur Filio, xv, 262, 440. Hoc novo novis, xxx, 477. Patris mandatum, Verbum ejus, xxx, 213, 213. Ex ipsis ad Filium factis temporaliter vocabus Patris, nihil Filius didicit, xxix, 478. Pater ingenuus non legitur in Scripturis, xii, 327, 328. Pater quomodo aeternus aeternum generat Filium, xv, 216. Pater est volens ge-

nerit Filium, non sequitur Filio priorem esse volentem Patris, xxx, 464. Patris et Filii eadem sunt opera, *ibid.* 480. Non alia Pater, alia Filius, sed eadem opera Trinitas fecit, xix, 82, 135. Pater nihil unquam facit sine Filio. Pater Deus quatenus fecit, nominis per Filium fecit, xix, 81. Pater et Filius unum principium, xxx, 427. Pater inter et Filium magna charitas, xv, 194. Pater cur solus non dicitur missus, xxx, 467. Pater non est incarnatus, xv, 401. Pater etiam Deum et Dominum Jesu Christi etiam unde incarnationem dicebat Ariani, xxx, 42, 43. Pater non est Dei Deus, sed Deus est Christus, *ibid.* 22. Deus Pater potest dici Rex Domini nostri Jesu Christi, ix, 274. Pater unde major sit Filio, xxx, 674. Pater non ideo maior Filio, quia de nullo genito genitor aequalem sibi Filium, *ibid.* 430. Patrem majorem se Christus appellavit ex forma scripti, xvi, 188, 191. Pater cur dicitur non iudicaturus, sed iudicium dedisse Filio, xv, 406; xxx, 218. Pater invisibiliter cum Filio erit in iudicio, xxx, 132. Patris simus, quod, *ibid.* 92. Patris dextera ad quam sedet Filius, aeterna felicitas, xxx, 477. Pater non honorari Filii contumelia, xix, 196.

Pater noster Deus, xviii, 227. Pater noster et mater est Deus, et qua ratione, vii, 351. Pater ad fidem salutem quae aeterna non est nisi Deus, xxx, 515. Pater noster secundum saeculum diabolus, mater Babylonis, vii, 352. Paterfamilias circa familiam sollicitudo et disciplina, viii, 460. Pericatum quod tibi non displicet in Filio delectat te, *ibid.* Vide PARENTES. Pater et ferriendus pius, et parcendo crudelis, xvii, 295. Paterfamilias episcopale officium in domo sua debet implere, xv, 26; 87. Paterfamilias omnibus in familia sua, tanquam filius ad colendum et promerendum Deum tenetur, vi, 43. Ex lege civitatis praecipit sumere debet quibus donum regat, *ibid.* 44. Patrem male succedentem, salvo et honore delicto, repellentes exemplum, xx, 486. Pater genitus, sed etiam is a quo fuerit adoptatus, xviii, 246, 247. Patres adop-

tivi castius corde giugum, quos carne non possunt, xviii, 128.

PATERIANI sunt Venustiani haeretici, xxxv, 340; xxvii, 248.

PATERNUS, xxxix, 6.

PATERNUS proconsul, xxi, 93.

PATI. Aliud est pati peccatum, aliud pati injuriam, xxi, 488. Nihil patitur in ista vita, nisi ex illa morte, quod merium primo peccato, viii, 125. Quod te permiserit pati Deus, flagellum corrigentis eius, non poena damnantis, xv, 9. Quaeque in hac vita patitur, non est tribuenda insipientia, sed consilio Dei ad nostram medicinam, ix, 188. Quidquid patitur, quidquid largitur nobis Deus, et recipimus ad consolationem; et patitur ad probationem, *ibid.* 439. Quod hic patitur, ira Dei est, x, 14. Quare amas habere quod Christus, si times pati quod Christus? *ibid.* 466, 467. Qui conatur prolicere, incipit pati; qui non patitur, non conatur proficere, xi, 549. Omnis consummatio est usque ad mortem pro veritate certare et pro summo bono mala omnia tolerare, xi, 483. Patitur homo et ex se intrinsecus, et forisuscus ex eis inter quos vivit, viii, 137. Cum patitur Christianus, non debet facile vellet odio ire in eum a quo patitur; sed convertere se ad orationem, ne amittat dilectionem, *ibid.* 544. Fieri potest ut quis Christum confitens patitur causa humanae gloriae, *ibid.* 378.

PATIENTIA est honestas aut utilitas causa rerum amari, ac difficultas voluntaria ac diuturna perpessio, xxvii, 6; xxxviii, 17. Patientia Dei erga nos xviii, 323. Patientia Dei cur malis ferat, xxv, 523, 524, 541. Patientia Dei ne abulatur, xviii, 45.

Patientia vera et falsa, xx, 492. Patientiam non omnia habet, qui dolores quoslibet tolerantissimo patiente, xxvii, 6; xxxviii, 17. Patientia Dei erga nos xviii, 323. Patientia falsa terrens est, animalis, diabolica, xxvii, 15. Et potest voluntas humana sufficere, *ibid.* Patientie falsae vires, *ibid.* 13. Eas mutantur ex mundi cupiditate, *ibid.* 14, 19. Tanquam de stropce morbi, non de robore sanctitatis, *ibid.* 19. De hac gloriari insipientium, *ibid.* Patientia tanto majore supplicio dignior, quanto magis vitium suldit

instrumenta virtutum, *ibid.* 6. Patientia comes est sapientiae, non famuli concupiscentiae; amica bonae conscientiae, non inimica innocentiae, *ibid.* 3. Patientia Deum laudet, non avaritia; claritas, non cupiditas, *ibid.* 34. Quanta iniqui patitur, *ibid.* 3. Patientia iniquorum non est patientia, sed duritia, *ibid.* 6. Patientia schismaticorum, non Christum negant, mala sustinent, laudanda, *ibid.* 24. Prodest eis ad subcunium tolerabilius supplicium, non ad regnum colorum, *ibid.* 22. Donum Dei est, *ibid.* sed donum exheredatorum, non filiorum, *ibid.* 23. Patientia veram a falsa distinguit causam patienti, *ibid.* 4.

Patientiam modo de nobis exigit Dominus, xviii, 48. Patienti necessitas jure nobis imposita, *ibid.* 12. Tolerat, ad hoc enim natus es; tolera, quia forte toleratus es, xviii, 48. Causa patientiae bona eligatur, xxv, 170. Patientia et longanimitas non est nisi in malis, viii, 439; x, 335. Patientia in tribulationibus, viii, 239; ix, 133; xii, 419. Penam que nec erit est, nec habita, patientia debet tolerare, xxxv, 304. Patientiam facilius servari, quam dum extra carnem patitur, xii, 33. Patientia praecipua laudatur in morte propter justitiam subeunda vel contemnenda, quare, xxxiii, 383. Mali quam patienter ferendi, xxvii, 94. Patienter ferendi quos corrigere non possumus, viii, 519; x, 510; xi, 81. Patientia laudanda non fuisse, sed negligentia culpanda, et casus episcopus a schismaticis, auxilium Ecclesiae sibi restitue ad imperatore non petisset, xx, 463. Patienter quisque salva veritate doctrina perferre debet, quod emendare non valet, xxv, 92. Patientia recta quoniam, et quam utilis, xxvii, 4. Non invenit locum sapientia, ubi non est patientia, xix, 283. Sine patientia, spes futurae vitae sine mansuetudine, patientia nequit custodiri, xix, 343. Patientia animae consulti et corpori, xxvii, 7. Patientie usus in animo et corpore, *ibid.* 8. Patientia majus certamen, sevientem diabolo, *ibid.* 9. Cavendum est ne vincamini cupiditate amittatur patientia, quae pluris habenda est, quam omne

quod potest etiam invito inimico auferre, xxxix, 527. Saceratus dicitur paupertate Christi, qui non solum omnia temporalia bona temperanter contemnit, verum etiam patienter sustinet mala, xi, 58. Christianus ad omnia patitur preparatus esse debet, xiv, 186.

Patientiae praecipua non ostentatio corporis, sed praeparatio cordis implenda, xvi, 389. Patientiae praecipua et injuriarum condonatio, maxime in cordis praeparatione retinenda, xxxix, 527. Praeceptum de praebanda percutienti altera maxilla, neque Christus, neque Apostolus violavit, *ibid.* 528.

Patientia deifica est, xxvii, 13. Patientia Dei erga peccatores, ab hominibus imitanda, xi, 209, 210, 214, 212. Patientia Dei qualis, xxvii, 3. Imitanda Christi patientia, xvii, 202; xviii, 339. Patientia discenda est a potentia Christi, xv, 472. Patientiae exemplum in passione, patientia praedium in resurrectione Christus ostendit, xix, 486. Qui vult patienter ferre omnia, non descendat de coelo, et in lege Dei medietur die ac nocte, x, 375. Patientia patrum Christi, merces aeterna, xxvii, 23. Patientia intendatur merces aeterna, non temporalis, *ibid.* 22. Non aeterna, non temporalis, *ibid.* 22. Non aeterna, non temporalis, *ibid.* 22. Patientia mala temporaria sustuldeo patienter mala temporaria sustuldeo sunt, ut quemadmodum Jobo contigit, duplicia recuperant, xi, 27. Spe beatitudinis adipiscenda mala hujus vite plus fortiter perferant, et propter hoc in tormentis beati dicuntur, xii, 232, 241. Vis desideriorum facti tolerari laborum et dolorum, et nemo nisi pro eo quod delectat, sponte suscipit ferre quod cruciat, xxvii, 3. Patientia tanto major est, quanto major est charitas, *ibid.* 14. Patientiae exempla sunt demonstranda ad profectum celestium liberi arbitrii virtus, xvii, 42. Patientia est vincere videtur qui viribus suis fidit, vincitur a superbia, xx, 435. Cur patientia vera non pro justitia et vita aeterna possit pati, quod falsa pro iniquitate et vita temporalis xxvii, 13. Patientia donum Dei, x, 433, 430, 493, 494; xxvii, 22. Patientia data a Deo, vii, 504; ix, 133. Ad illo est patientia, a quo vera sapientia, xxvii,

43. Spiritus sanctus est ignis ejus, qui nisi accensa voluntas diligit impassibile bonum, non potest ferre quod patitur malum, *ibid.* 15. Patientia a Deo data, quomodo nostra est, xxi, 488. A quo accipias victoriam concupiscentiae, ne voluptate perturbamur; ad illo etiam robor patientiae, ne dolore frangamur, xi, 511. Patribus antiquis, quamvis rarissima, fuerunt tamen et usque ad mortem exempla patientiae, xi, 28. Patientia Johi describitur, xxvii, 9, 32, 175. Patientie firmitas per ossa designatur, vii, 341; xxi, 322.

PATRES quoniam appellantur a Catholicis, xxxix, 45. Patrum scripta ab auctoritate canonis distinguentia, xxxix, 200.

PATRE quanta debeat esse charitas, xxxix, 157, 158. Patria parentum loco haberi solet, xxvii, 301. Eius patrie dicitur continetur omnis seclera, vii, 42. Pertinet ad virtuosum officium vivere patrie, *ibid.* 5. Iis qui de patria bene meriti essent, singulare praemium in coelo preparari, ex doctissimis vires refert Nectarius, xxxix, 282. Patrie mores alii pertinacius retinent, alii facilius dimittunt, xxxviii, 489, 490. Patrie, si est, civitates aut numerose familiae, xv, 9.

Patria caelestis, xvii, 504. Patria nostra Jerusalem caelestis, vii, 487; xi, 554. Patrie caelestis laus, xv, 346. Descriptio, xxvii, 135. Felicitas, *ibid.* 126, 165; x, 213, 227, 238. Ibi nulla erit tentatio, ix, 235. Ibi pugna, quam intus experitur homo, finitur, *ibid.* 197. Ibi ergo misericordiae cessabunt, quia miserii nulla erit, x, 213, 227. Quomodo calor et refrigerium erit, ix, 235. Ibi nullus erit maior locus erit, sed sine defectu, amor sine fastidio, x, 196. Ibi erit gaudium sine fine, aeternitas sine labe, serenitas sine nube, xx, 329. Patrie caelestis thesaurus veritas, xi, 249. Patrie caelestis civis remissionis peccatorum colliguntur, *ibid.* 251.

Patria superna desideranda, ix, 195; xv, 392, 444; xvii, 75. Non alicui patriam cui peregrinatio dulcis est, x, 196, 374. Praeter patriam caelestem, quidquid nobis est, peregrinatio est, ix,

127. Fideles transeunt de mundo, infideles cum mundo, *xxv*, 96. Ad patriam fide suspensus, *xxxi*, 447. Ad patriam festinandum, *xxviii*, 183. non via peccandi, sed via morum, *ibid.* 163. Ad eam euntem dilectione, non pedibus corporis, *xviii*, 69. Ambulas si amas, non enim ad Deum passibus, sed affectibus currimus, *xxvii*, 128. *Vide Via*. Patriam utiqueque viderunt Platonicus, sed viam non tenuerunt, *ii*, 503. Patria est via Christi, via mors Christi, *xv*, 326. Ut ad patriam redearnus, nobis opus est cruce Domini portari, *xviii*, 336. Jumentum animae quoddam et quomodo domandum, *xxvii*, 127, 186. Navigi ad id instructio, *ibid.* 125. Quid faciendum sit pro patria aeterna, ostendit quod fecerunt Romani pro terrena, *ii*, 240, 251, 252.

PATRIARCHARUM facta quo antio Faustus reprehendit, *xxix*, 66. Manichaeorum calumniae in Patriarchas, *ibid.* 6. Patriarchae et Prophetae a criminatibus Manichaeorum defenduntur, *xxvi*, 281; *xxxi*, 23. Patrum antiquorum castitas, etiam cum plures haberent uxores, *xviii*, 123, 127, 129. Patriarchae etiam libidinosi et crudelles fuissent, tamen deo Manichaeorum essent meliores, *xxix*, 406. Cor in Patriarchis commendatur quod fuerint peccum nutritores, *vi*, 194. Patriarchae et Prophetae cor hic regnaverunt, *xxix*, 81. Eorum non solum lingua, sed et vita fuit prophetica, *ibid.* 29. In his et quae dicebant, et faciebant, erant praecones Christi venturi, *xvii*, 163, 164. Fuerunt de Ecclesia credendo in Christum, quem praenuntiabant, *xv*, 387, 388. Patriarcharum non imitatione filii, *xi*, 307. Patriarchas et Prophetas a Christo solutos fuisse doloribus inferni, quidam sentiunt, quod displicet Augustino, *xi*, 303.

PATRICIANI substantiam carnis humane non a Deo, sed a diabolo conditam dicebant, eaque fugiendam et detestandam putantes docebant, *xxxi*, 228.

PATRICIUS Augustini pater, tenuis nuncius Thegastensis, *xxv*, 42. Ultra vires rei familiaris filio impendebat quidquid etiam longe peregrinanti studiorum causa opus erat, *ibid.* 32. Patricii mo-

res, *ibid.* 213. Patricius quamvis ira feruens, nunquam cecidit Monnicum uxorem, *ibid.* Patricius fide catechumenus, *ibid.* 23. Mortuus fidelis, Augustinum annum 27 agente, *ibid.* 49.

PATRICIUS Augustini nepos, *xxi*, 357. subdiaconus, *ibid.* 358.

PATRICIUS, a quo Patriciani haeretici, *xxvii*, 241; *xxix*, 431.

PATRIMONIO pauperis, sanitas corporis, *xvii*, 317; *xxi*, 84. Melius homo filios creatori Deo, quam patrocinio suo commendat, *xvii*, 259.

PATRIASSIANI, *xviii*, 291; *xxxi*, 327. Patricianorum haeresis, *ibid.* 142. Patricianorum doctrine fides opponitur, *ibid.* 143. Patricianus a communione sanctorum removet Ecclesia, *ibid.* 142.

PATROCINIUM. Justum iudicium ut verum testimonium non recedendum, licet vendatur justum patrociniū et verum consilium, *xi*, 224.

PATRONUS noster Christus, *xix*, 124.

PAVENTIA dea, *ii*, 182.

PAVIDENTARUM, *xvii*, 354.

PAVIMENTARUM, *xviii*, 399; *xxi*, 186.

PAULAE et Eustochii pia conversatio, *xi*, 379. Paula neplis Alypii et Augustini dicta, *xix*, 144. Paula salutem Augustinum, *xi*, 379. Paulae argrotanti assidet Hieronymus, *xxxix*, 29.

PAULINA, *xxxix*, 447. Continentiam Deo dicere parata, *ibid.* 434. Paulina annis gravis, *xi*, 110. Petit ab Augustino copiose sibi explicari utrum Deo corpore oculis videri possit, *ibid.* 109. Idque ex occasione brevis illius epistola, *ibid.* 120. Scribit et Augustinus librum de videndo Deo, *ibid.* 109.

PAULINUS cum Hieronymo commorantem salutem Augustinus, *xxix*, 28.

PAULINUS Nolanus episcopus, *ii*, 21; *xxvii*, 460; *xxxviii*, 232. Nobilis Dei famulus, *xxix*, 307. A Delphino Bardigale baptizatus, a Lampio apud Barcelonem in Hispania per vim inflammata subilo plebis secretus, *xxxviii*, 319. Paulinus ad fidem innotuit est Ambrosii dilectione, cuius presbyter censeret, *ibid.* Paulinus episcopi dignitate oratus fuit, *ibid.* 317, 324. Paulinus om-

nia adhaevit, *ibid.* 323. Paulini fratrum seculi adhaerentis proponitur exemplum, *ibid.* 333. Paulini humilitas, *ibid.* 322. Paulinus et Therasia pro inscriptione se vocant peccatores, *xxxviii*, 354; *xxxix*, 214. Paulinus divinus voluntati cupationes incredibiles, cum putaretur frui otio, *ibid.* 229. Paulinus toto anniversario Romam pergebat, *ibid.* 227. Paulinus ab episcopalius curis liber, *xxxviii*, 359. Paulinus ab Augustino laudatur, *ibid.* 334. Paulini pectus, Dumini oraculum, *ibid.* 324. Paulini litterae valde laudantur, *ibid.* 335, 336. Paulino adest conjux non dux ad molliem, sed ad fortitudinem redux in ossa viri, *ibid.* 335. Paulini ad Macarium consolatoria epistola memoratur, *xix*, 389. Paulini et Therasiae ad Alypium epistola, *ibid.* 317. Altera ad Augustinum, *ibid.* 321. Paulini epistole fragrant sincerissimo odore Christi, *xi*, 506. Paulinus germanissimus gratiae dilector et confessor appareat, *ibid.* Paulini verba ex epistola ad Severum, *ibid.* 306. Paulinum Velastium puerum miserabilem etiam invenit commendat Augustinus, *xxxviii*, 361. Commendat et Romanum ac Licentium, *ibid.* 361, 362. Rogat eum Augustinus, ut Licentium velit exhortari et instruere, *ibid.* 339. Paulinus benedictos panes quos Romaniano et Licentio mittit, *ibid.* 364. Paulinus adversus Paganos scripsit, *ibid.* 422. Hoc opus petit Augustinus, *ibid.* 362, 422, 456. Paulinus rogat Augustini sententiam circa mortuorum sepulcrum et preces Ecclesiae pro ipsis, *xxvii*, 600. Aliquis et Scripturis quaestiones Augustinus proponit, *xxxi*, 415. Paulino respondit Augustinus, *xi*, 167. Qui libros de Libero Arbitrio ad eum dirigit, *xxxviii*, 361. Paulinus quinque libros Augustini contra Manichaeos ab Aurelio accipit, *ibid.* 355. curante Alypio, *ibid.* 321. Paulinus Eusebii episcopi Constantinopolitani historiam ad Alypium mittit, *ibid.* 318. Paulinus adversus Pelagii haeresim instruit Alypium et Augustinus, *xi*, 480. Paulinus Aurelii, Alypii, Augustini, Protulitri, Severi episcoporum litteras accepit, *xxxviii*, 363. Paulinus ad Aurelium

lino panem mittit Augustinus, *ibid.* 362. Eiusque videtur se Alypii historiam scripturum, *ibid.* 338. Paulinus legit Augustini librum de Vera Religione, *ibid.* 336. Libros Augustini ad dictata divinitus verba miratur, *ibid.* 318. Desiderium Augustini ut Paulinum videret et alloqueretur, *ibid.* 334.

PAULUS presbyter, *xi*, 193. Paulini Nolani discipulus, *ibid.* Hunc Augustinus filium et compresbyterum vocat, *ibid.* 192, 193.

PAULUS diaconus, *xxvii*, 152, 153, 445.

PAULUS apostolus unde sic appellatus, *xxv*, 178; *xxxviii*, 278. Saulus antea dictus a Saule, *xxi*, 133. Paulus idem est ac modicus, *xvi*, 548. et humilis, *xviii*, 532; *xix*, 234; *xx*, 475; *xxi*, 132. Saulus in Stephani nomine dicitur persecutor, *xxi*, 142. Lapidatum Stephanum vestimenta servavit, ut omnium manibus lapidaret, *xix*, 38. Pauli servitia in Ecclesiam magne ferocitatis inditium, *xxix*, 74.

Pauli conversio, *viii*, 297; *xvii*, 383; *xix*, 489; *xx*, 472. Pauli conversio non fuit ex merito pravis, *ix*, 71. Pauli propria, nominis mala, *xxi*, 192. Paulus ut de celo vocaretur, ut et iam magna, et efficacissima vocacione converteretur, gratia Dei erat sola, quam merita eius erant magna, sed mala, *xxxi*, 474. Paulus sine ullis meritis bonis, imo cum multis meritis malis consecutus est gratiam, *xxv*, 475. In Paulo evidenter et clarior gratia apparuit, *xxxviii*, 420. Paulo redditum est bonum pro malo, *xxix*, 490. ex persecutore Apostolus, *ibid.* Paulus serviens gratia praeventus, *xix*, 431, 432, 463, 444; *xxi*, 35, 190. Saulus phreneticus quomodo curatus, *xxvii*, 82. Medicus Christus artis suae vim in eo commendavit, *xxxi*, 33. Paulus de lupo ovīs, et de ove pastor factus, *xix*, 490. ex persecutore Apostolus, *ibid.* Paulus a malo se ipso liberatus, *xxi*, 22. Paulum Christus prostravit voce objurgante, et levavi dextera miserante, *x*, 323. Paulus coram extinctus erit, sed voce Christi accensus est, *xix*, 349. Paulus durus et gelidus contra ignem Dei, *xix*, 40. Spiritus charitatis rapuit compedes ejus, *xii*, 489. Saulum

Christus vocem mactavit, et in suum corpus trahens, quodam modo manducavit, xxxviii, 519. In Pauli conversione impletur propheta Jacob de Benjamin, xx, 471; xxi, 490, 491. Paulus per Benjamin adolescenterem in extasi significatur, xi, 298. Pauli mutatio imperator Stephanii orationem contigit, xix, 432, 433; xxi, 140. Paulus ideo misericordiam consecutus est, ut ad eum respiciens peccator jam nullus desperet, ix, 366. In Sauli curatione spes salutis allata desperatis, xix, 495; xx, 450. Paulus apostolus licet coelesti voce prostratus et instruetus, ad hominem tamen missus est, ut sacramenta perperet, iv, 414. Paulus quomodo peccatorum primus, xix, 488, 494; xxi, 34. Paulus peccatorum primus, non tempore, sed malignitate, ix, 366. Paulus ex persecutore praedicator Christi, xx, 460, 398. Paulus quam sapienter simul et eloquenter dixit, v, 1. *an ager ad 64.* Paulus maxime dialecticus, xxxiii, 316. Paulus juris divini consultus, xviii, 143. Paulus quot modis significando praedicator Christum, xxx, 370. Paulus tuba ductilis fuit, xi, 476. Paulus seminator verborum recte vocatur, xviii, 529. Erat seminator verborum, sed messor aorum, xix, 256. Paulus confert cum Epicureis ac Stoicis, *ibid.* 300. Paulus apud Aethienses praedicans, *ibid.* 256. Paulus toti orbi Evangelium praedica vit, xxi, 489.

Paulus tanquam Legis inimitium Judaei criminabatur, xxxix, 102. Paulus modo vetera sacramenta celebrabat, modo non celebrabat, pro temporis dispensatione, et exigentia eorum quibuscum aderat, *ibid.* 103. Paulus Judaeorum sacramenta celebravit, non sacrificavit cum Gentibus, quomodo, xxxviii, 417. Paulus quomodo factus sit Judaeus, Judaeus, idolis infirmus, etc., xxxviii, 417; xxxix, 69, 113, 116, 117. Paulus omnibus omnia factus, non mentientis astu, sed compatientis affectu, xxxix, 115, 116; xxvi, 500, 533. Paulus quo animo observationes patrum observavit, *ibid.* 432. Paulus non mendaciter esse observavit, *ibid.* 50. De modo subveniebant carnali Judaeo vel Pagano, quo modo sibi ipse, si hoc esset, subveniri

voluisset, *ibid.* 535. Paulus, ut Ecclesiam formaret, induit decorem ad eos quibus placebat, et fortitudinem ad eos quibus displicebat, x, 354, 355. Petrum et Paulum Legis exercuisse mandata (in ore sedulum Judaeorum cenet Augustinus, Hieronymus vero simulasse tantum, xxxviii, 417; xxxix, 89. Paulum non ex simulatione sacramenta Judaeorum celebrasse probatur ex Jacobo, xxxix, 402. Paulus fallacem simulationem in Petro reprehendit, xxxviii, 415; xxxix, 61, 68. Paulum quoque simulasse se Legem observare, ait Hieronymus, xxxix, 60, 61. Paulum reprehendisse in Petro quod commiserat, non ex mendacio officioso, sed ex honesta dispensatione, se et alios ante ipsum propugnasse affirmat Hieronymus, *ibid.* 62. Paulus Petri et Barnabae simulationem merito reprehendit, xxvi, 500. Paulus veraciter Petrum emendavit, xxxvii, 416; xxxix, 97, 99, 112. Paulus arguendo Petrum, non tropice ait inaequiphore locutus est, xxi, 423. Paulus non est mentitus, *ibid.* Pauli mendacio semel admissio in concertatione quam cum Petro habuit, ruit ejus auctoritas, xxxviii, 342. Paulum non habuisse securitatem praedican di Evangelii, nisi Petri, et qui cum eo erant, fuisse sententia roboratus, ex Hieronymo, xxxix, 53. Pauli charitas praedicator, xvi, 160. Paulus falsos fratres tolerat, xxxix, 132. Judaeo ac Gentis gratiae vinculo in Christo connectit, xvii, 46. Paulus fideles nutritur, charitas parturit, xii, 20.

Paulus officium patris erga Corinthios, ob Evangelii praedicationem, sibi vindicavit, xxxix, 204. Paulus non solum patrum, sed et materum cor gerebat in filios, xi, 32; xii, 20. Paulus in mari naufragus, ferebat in corde patrum tantum filii sui, xxi, 69. Zelus proximi quantum cum torquetur, x, 498. Gloriam suam non quaesivit Paulus, xv, 60. Paulo causa gloriantur in carne quo fuerit, xix, 438. Humilitas ejus et in colo respiciat, propter spiritus libertatem, et in terra, propter corporis servitutem, xi, 328. Paulus quantum modo tribulationes tolerat, viii, 76. Paulus et Barnabas passantes in viculis, xvii, 368.

Paulus in se ipso Stephanum martyrem vindicabat, quomodo, xvii, 202.

Paulus raptus in paradysum, an in corpore, an extra corpus, *ibid.* 399, 402. Ignoravit Paulus an anima a corporis sensibus alienata fuerit, an omnimode corpore exierit, v, 573. Vere terrenum coelum fuit illud, quo raptus est Apostolus, *ibid.* 370. Apostolus certus se vidisse tertium caelum, incertus quomodo viderit, xiv, 403. Quomodo potest hoc fieri, v, 571. Quod vidit Paulus in raptu, proprie et non imaginariè vidit, *ibid.* 573. Apostolus raptus est usque ad visionem intellectualem, in qua videtur ea specie qua Deus est, *ibid.* 611. Paulus raptus ad vitam angelicam, xi, 133.

Paulo an omnes gratiae donatae, xxxvii, 76. Paulus an sine peccato, qui dicitur superesse sibi nonnullum justitiam, xxxviii, 356. Paulus nondum perfectus, perfectus, xxxv, 25. Justitiam perfectam est plena securitas, nec in Paulo fuit, *ibid.* 24, 25, 29, 30. Paulum omnes habuisse gratias, quo sensu ab episcopo Palaeis intelletum, xxxvii, 76. Paulus et imperfectum et perfectum se dicit, xxxv, 25, 32. Imperfectum se proficitur Paulus, xxx, 300, 301, 450. Infirmitatem suam agnoscens perficitur, xviii, 347. Paulus quomodo fuerit sine querela secundum justitiam que in Lege est, xxxiv, 417; xxxv, 26, 27. Paulus adhuc liberationis indiget, quantumvis perfectus, xxxviii, 350. An ex persona sua dicebat, *Quae me liberabit, etc.*, xxxv, 141. Non in persona Judaeorum, sed in sua loquitur cum ait: *Miser ego homo, etc.*, xxxvi, 231. Item, *Non quod volo bonum, etc.*, xxxvi, 273. Item, *Ego autem carnalis sum, etc.*, xli, 498, 394. Paulus ex suo, et aliorum, qui sub gratia, non sub Lege adhuc stant, persona ait, *Scio quia non habito in me, hoc est in carne mea bonum, etc.*, xxxv, 416. Paulus quomodo carnis se dixerit, et sub peccato venundaretur, *ibid.* 423. Quomodo se facere dixerit malum, quod non vult, *ibid.* 420. Paulum ibi locutum esse ex persona hominis sub Lege adhuc existentis, ob tria videri potest, *ibid.* 422. Cur proxi-

mus Pauli locus de homine sub gratia constituto intelligendus sit, *ibid.* Non tantum caro Pauli, sed et animus infirmus fuit, *ibid.* 120.

Paulum et ceteros Apostolos dici libidine pollutos fuisse, calumniam dicitur, *ibid.* 416. Paulus ab omni concubitu continentia, xxxv, 470. Pauli pugna contra concupiscentiam, xix, 273. Paulo stimulus carnis cur datus, nec cito ablatum, *ibid.* 397. Medicamentum elationis fuit in Paulo, *ibid.* 302, 308. O venenum, quod non curatur nisi veneno! *ibid.* 387. Paulus ad mortem usque non currit stimulo carnis, xxxiii, 357. Mi datum esse ut non superberet, tam mirabile est, ut nisi ipse diceret, non esset credibile, *ibid.* 368. Paulum Deus propositum non exaudivit, xvii, 352. Paulus non auditis est ad voluntatem, quia exauditis est ad sanitatem, xxi, 495; xix, 302. Stimulus carnis et colaphizatio Pauli, dolor quidam corporis, x, 409; xxi, 174. Paulus jam apostolus, artem dicitur unde viveret, xvi, 416. Paulus de labore manuum vixit, ne videretur vendere Evangelium, xxxvi, 539, 535. Neve infirmis diceret quia venale Evangelium, *ibid.* 537. Quomodo erat hoc opus quo vivebat, *ibid.* Quia ei incumbere solent, *ibid.* 539.

Pauli gaudium et verba, passione sua imminente, xxi, 23, 30. Paulus resolutione confirmatus est ad vitam future passionis et victoria, *ibid.* 31. Paulum morti non esse ostendit, xxi, 89. Paulus et Petrus pro Christo passi sunt die, xx, 399; xxi, 17, 24. *Vide Petrus.* Paulus quomodo judicatus est duodecim tribus Israel, cum sint tantum sedes duodecim, x, 320. Corona Paulo redditor debita, quia praecessit gratia indebita, xxi, 17. Paulum dignum fuisse qui omnes gratias acciperet, non consequenter dicit Pelagius, xxxvii, 84. An Paulus dignus fuit qui omnes gratias Apostolus acciperet, *ibid.* 80. Paulus, quem inventi domitorem tempore miserit cordis, tenet debitorem tempore iudicii, xi, 6. Pauli merita, bona Dei, xxxiv, 80. Paulus pro gratia fortiter dimicavit, xxxvii, 420. Paulus magnus gratiae praedicator, xxxvii, 304. Constatissimi-

mus gratie predicator, *ibid.* 432. Vehemens defensor gratie, *ibid.* 448. Miles acerrimus et defensor invictissimus gratie, *xxvii*, 102. Paulus magnus gratie præceptor, professor, prædicator, *xxvii*, 81. Pauli gratius in Deum animus, *xvi*, 347. Paulus ingratus terribiliter reprehendit, *x*, 244.

Paulus quam venerabilis Scripturas Veteris Testamenti accipit, per Epistolas ejus apparet, *xxix*, 409, 411, 422. Pauli Epistolae graves et fortes esse, vel ipsi obtractores ejus confessi sunt, *v*, 64. Paulus scribens ad Corinthios, non emendavit quod scripserat ad Romanos, *xxviii*, 303. In Pauli Epistolis quaedam ad intelligendum difficilia, unde nonnulli pollicebantur sibi salutem ex sola fide, *xxvi*, 68. Epistola ad Hebræos teste usi sunt illustres fidei defensores, *xxvi*, 99. Pauli Evangelium quid sit, *xi*, 385.

Pauli apostoli laudes, *iii*, 176. Paulus magnus et sanctus vir, *xxvii*, 24. Excellens membrum Christi, *xxvii*, 77. Miles castrorum caelestium, *xxv*, 264. Modestia Pauli et zelus pro Christo, *viii*, 45. Pauli in Dei cognitione modestia, *xx*, 352. Paulus horrearius Dominicus, *xx*, 449. Paulus crystallum, *xix*, 38. 40. Paulus in aquam resolvitur, ut bibant qui situnt, *ibid.* 41. Paulus panis factus est ad alios pascentes, *ibid.* 38. Paulus tanquam posterium extendit se, tetigit Christus, et sonavit dulcedo veritatis, *xxii*, 71. Paulus, mons Sina, *ix*, 271. Pauli navigium spirituale, *xxvii*, 136. Paulus altissimum consiliorum vir, *xxvii*, 506. Paulus principatum apostolorum in ipso Evangelio meruit, *xxviii*, 332. Plus in Ecclesia vigent Pauli Epistolae, quam apostolorum ejus, *xix*, 174. Pauli nihil notius, nihil suavius, nihil in Scripturis familiarius, *xix*, 38. Pauli lingua volatilis loquens mysteria, *xxv*, 399. Paulum præ cæteris legit Augustinus, *i*, 43; *xxv*, 168, 195. Paulum Apostolum se maxime accipere Manichæi falso prædicabant, *xxvii*, 300. *Vide* APOSTOLUS.

Paulus apostolus unde dignatus est incognitus, *xxx*, 400, 401, 410. Pictura Scripturarum lapidationem et Sauli conversionem exhibens, *xxi*, 141.

Paulus proconsul per baptismum fit regis magis provincialis, *xxv*, 177.

Paulus episcopus Cirtensis, *xxvii*, 319. Ipse et Sylvanus subdiacone instrumenta Dominica traderunt, *xxviii*, 488.

Paulus episcopus, immensis fiscalibus debitis obnoxius, *xxviii*, 231. Idem ipse, uti videtur, qui ab Augustino corruptus, *xxviii*, 454.

Paulus spiritus, *xxvii*, 408, 409. Paulus episcopus, *xxvii*, 433.

Paulus Samosatensis ejusque errores, *xxvii*, 229. A Paulo Samosateno Pauliani heretici qui celeberrimus nomenclaturæ Photiniani, *ibid.*

Paulus a Bobba, *xxxi*, 403. Paulus diaconus litteras Augustini ad Bonifacium delecti, *xli*, 241.

Paulus ab imperatore missus in Africam ad Donatistarum schisma extirpandum, *xxxi*, 140.

Paulus quidam ad memoriam sancti Stephani Hippone sanatus, *iv*, 254, 255.

Paulianus in Ecclesia Catholica baptizandus Nicæno concilio constitutum est, *xxxi*, 140.

Pavoris mortui caro non patrescit, *iv*, 160, 171.

Pavor deus Romanus, *ii*, 487. Ab Hostilio introductus, *ibid.* 195, 298.

Pavoris mortui caro non patrescit, *iv*, 160, 171. Pavor deus Romanus, *ii*, 487. Ab Hostilio introductus, *ibid.* 195, 298. Pavor aliquando exprimitur voce catasii, *vii*, 389. Pavor est etiam in passione justorum, *ibid.* 391. An Christus mortem parabat, *vii*, 390. *Vide* METUS, TIMOR.

PAUPER. Per omnem servus suus, quos potest pascere Deus, ideo facit indigentes ut inveniat operantes, *xx*, 226. Pauperis patrimonium sanctus, *viii*, 477; *ix*, 4; *xxvi*, 516; *xxi*, 83. Pauperes quam discendi, *iv*, 224. Pauper verus, *xvii*, 301. Pauper Dei in animo est, non in saeculo, *xii*, 205; *xiii*, 22, 23. Pauperes, non qui nihil habent, sed qui spem non habent, nisi in Deo, *x*, 377. Pauperi justi respiciunt arca ibanis, conscientia Deo plena non respicitur, *viii*, 83. Pauper si Deum habet, quid non habet? *xviii*, 305, 413. Vere pauperes ejusnam rei divites sint, *vii*, 302; *xii*, 76. Pauperes que

viti cavere oportet, *xviii*, 413. Cavenda illis cupiditas divitiarum, *ibid.* 415; *xix*, 504. Nihil illi deest, qui nihil cupit, *xii*, 58.

Pauper tranquillus, diviti cupido præferendus, *ii*, 168. Somnus facilis accedit ad duram terram, quam lectum inargentatum, *xvii*, 299. Plus est pauperi videre caelum stellatum, quam diviti lectum inauratum, *xii*, 138. Pauperes multi, cupiditate divites, *xi*, 154. Pauper cupiditate possessus, divite peior, *xvii*, 300. Nihil pauperi prodest si eget facultate et ardet cupiditate, *viii*, 476. Multum dimisit, qui non solum dimisit quiddam habebat, sed etiam quiddam habere cupiebat, *xi*, 154. Pauper qui cupit divitias et inflatur, inter divites reprobus deputatur, *viii*, 365; *xii*, 205. Qui in facultatum copia non extollitur, inter pauperes a Deo numeratur, *viii*, 368; *x*, 141; *xi*, 377; *xii*, 206. Verus pauper in pauperum turba vis invenitur, *xvii*, 299.

Pauperem et divitem cur fecit Deus, *xii*, 76. Pauper ac dives opera sua vicissim pariter ac minime quomodo valent, *xix*, 408. Pauper est civis regni caelorum; eo nobis trajicit quod illi datus, *xvii*, 502. Pauperes divitibus instiluti laturati, *ibid.* 326, 502; *xviii*, 222. Pauperes, occulti canales, per quos res nostrae procedunt nos in caelum, *xii*, 168, 169. Pauperum ventres apertis sunt tutiores, *xvii*, 469. Erogatio pauperibus, semen est in terra, *ibid.* 543, 544. Pauperum fidejussor Deus, *vii*, 107, 108. Pauper, cum orat pro te, Deum rogat ut solvat te pro se, *ibid.* 407. Pauper Deo derelictus, quoniam sit, *xvii*, 298. Pauperes Christi inter filios computandi, *ii*, 232. Pauperes loco Christi, *xxi*, 286. Pauper Christus est in nobis, nobiscum, et propter nos, *xi*, 26. Pauperes, pedes Domini, *xvii*, 51. Christus in paupere vestiendus, et auscipiendus, *xvii*, 389. Pauperes vestiendi mox apud Hippocnem, *xxvix*, 426.

Pauperum cura, *xviii*, 266. Pauperum sunt bona Ecclesiae, ubi aliunde est Ecclesiasticis quod sibi sufficiat, *xi*, 468. Pauperes pascebat Ecclesia, *xxxi*, 213. Pauperum procuracionem episcopus genti, *xi*, 468. Pauperum amicitia

elemosinis comparanda, *xvii*, 520. Pauper Lazarus in sinum divitis Abrahæ levatus est, *ibid.* 298, 299. Pauper de Lazari sorte non devillit, *ibid.* 297. Pauper et dives in eadem sorte felicitatis, si uterque humanis, *ibid.* 298. *Vide* DIVES. Pauperis consortium in aeterna felicitate diviti quipsum hic speravit, non sperandum, *ibid.* 317. Pauperum tabernacula, *ibid.* 520. *Vide* ELEMOSYNA. Pauperes spiritui quoniam, *ix*, 483; *xvii*, 155. Pauperes spiritu intelliguntur, humiles et simplices Deum, *xix*, 135. Humiles corde, *xii*, 205. Beati pauperes spiritu suo, divites spiriti Dei, *xii*, 389. Pauper superbus non ferendus, *xvii*, 296, 467. Pauperes, id est, humiles corde, tanto plus esurunt justitiam, quanto a saeculo inanes sunt, *xii*, 204. Pauper cui refugium factus est Dominus, ille est qui nihil amat quod vel hic viventem aut amantem deserit, vel a moriente deseritur, *vii*, 205. Pauperes Dei, *ix*, 413, 426; *xii*, 76. Pauper est omnis homo, *xix*, 54. Pauperis personam accipere in iudicio, falsa misericordia est, et vera iniustitia, *xii*, 182. Pauperum thesaurus, voluntas bona, *vii*, 84.

PAUPERITAS. Ex se nec beatitudo, nec miseria, *xviii*, 95. Paupertatis omnimode studium ad perfectionem Evangelicam pertinet, *xxvii*, 204. Paupertas voluntaria ad perfectionem Christianam pertinet, *xxvii*, 135. Falso dici quod egrestiosa vita aeternam parat calamitatem, *xxvii*, 286. Paupertas voluntaria multorum illustrium Romanorum severior, quam Christianorum, *ii*, 255. Paupertatis propositum in Augustini clerico, *xxi*, 349, 352. Paupertatis sancti confessor non potest sine mercede consisti torqueri, *ii*, 22. Paupertatem Romanam plus dolerent etiam Pagani perisse quam opulentiam, *xxix*, 331. *Vide* lauperte Christi saturatus quis dicitur, *xii*, 58. Paupertas et divites Christi, *vii*, 469. Paupertatem si vitare Christus, nos paupertate non cavemus, *xxv*, 436. Fides amico in ejus paupertate servanda est, *xvii*, 514. Paupertas animi deficientis, *ibid.* 470. Quam paupertatem dei Deus suis inimicis, *xviii*, 163.

PAUPERITACULA, *xxi*, 349.

Pax quid est? ubi nullum bellum est; id est ubi nulla est contradictio, ubi nihil resistit, nihil adversum est, x, 473. Pax omnium rerum, tranquillitas ordinis, iv, 37. Pax rerum quarumlibet definitiones, *ibid.* 36. Pacem omnia cupiunt, iv, 33. Pax omnis pax nostrae intentionis actionisque finis, xvi, 309. Pax aeterna, finis honorum nostrorum, iv, 30, 31. Pax est finis omnium desideriorum honorum, xix, 430. Pacem et requiem omnis homo querit, sed non in regione saeculi, *ibid.* 394. Omnium rerum temporaliu[m] nostra refertur ad fructum pacis; aut terrene in terrena civitate, aut aeterna in caelesti, iv, 39. Pacis bonum, quantum, *ibid.* 31. Pax seetanda, qualis, xvii, 388. Pacem aliunde secantur qui vivunt ex fide, aliunde qui non ex fide vivunt, iv, 45.

Pax vera, xix, 430. Pax hominis vera qua, xv, 437. Pax vera creaturae rationalis, iv, 46. Ordinata in fide sub aeterna lege obedientia, pax hominis in hac vita, *ibid.* 40. Pax pius promissa, xvii, 313, 314, 315. Pax non habetur cum Deo, nisi confessione peccatorum, ix, 471. Pax plena non est, quando vultus imperator, iv, 65. Pax recta est, ut caro spiritui subiaceret, et uxori marito; si contra, perversa est, xtr, 431. Pax continentia et iustitia comparatur, xxv, 225, 226. Quanam peccedetetur Deus, xxviii, 466. Quod redditur, tunc est gratum, si de pace atque in pace reddatur, xii, 306. Pax sanata amittitur, xviii, 438. Pax non in pressuris consolatur, et a pressuris omnibus liberat, xv, 462. Christus vere pax nostra est, verus pacificus, xii, 406. Deus pax est, Christus pax est, *ibid.* 186.

Pax duplex Christi, altera in hoc mundo, altera in futuro, xvi, 438. Pax mundi differt a pace Christi, *ibid.* 486. Pax huius mundi non est plena, *ibid.* Pax mundi est luxurie perditionisque materies, sive inventivamentum sive adjuvamentum, si desti pietas et charitas, xxi, 302. Pax vera et perfecta non est in hac vita, vii, 538; viii, 394; x, 173; xv, 382. In hoc saeculo non speranda, iii, 406. Non expectanda homini nisi post resurrectionem, xviii, 101; xx, 365; xxxviii, 86. Nisi post

corporis immutationem, xvii, 7. Pax hominis in hac vita, pax beatitudinis comparata, misera reperitur, iv, 37. Solatum est miseria potius quam beatitudinis gaudium, *ibid.* 64. Perfecta tunc erit nobis, quando natura nostra Creatori suo inseparabiliter coherente, nihil nobis repugnabit ex nobis, xxvi, 226. Ubi perfecta pax, ibi perfecta iustitia est, xliii, 31.

Pax aeterna, praemium victoriae tentationum, iv, 30, 31. Non tenet ad pacem, nisi qui prius cum vitis belligeraverit, vii, 204. Pax aeterna, summum bonum, *ibid.* 49, 65. Pax Dei praecellit omnem intellectum, etiam angelicum, xxvi, 438. Pax Beatorum praecellit omnem intellectum humanum, *ibid.* 188. Pax Beatorum delicta, viii, 69. Pax hereditas nostra, xxxiii, 463. Pax est possessio, haereditas, patria iustorum, xii, 85. Bonum est suspirans pax erit, *ibid.* 139, 140.

Pax propria Christianorum et haec est cum Deo per fidem, et in aeternum erit cum illo per speciem, iv, 64. Propter pacem tollit agitur quod Christiani sumus, xvii, 309. Propter pacem credimus, speramus, diligimus, sacramentis imbuiunt, *ibid.* 310. Pacem hic habemus in spe, xliii, 31. Pacem hoc est habere, quod amare, xxi, 308. Pax perfecta bonam voluntatem sequitur, xvii, 8. Pacis flumen, pax abundantia accipienda est, iv, 129. Pax et abundantia fit per dilectionem, xii, 45. Pax, veri Dei beneficium, ii, 130; iii, 222.

Pax temporalis etiam optanda Deservit, iv, 63. Quo animo civitas terrena pacem querit, iii, 228. Pax civilis terrena, qua, iv, 45. Pax bellantium duo, quatuor qui pugnant, si boni sunt, xxi, 291. Pax non queritur ut bellum extetur, sed bellum geritur ut pax acquiratur, *ibid.* 17. Pacem habere debet voluntas, bellum necessitas, *ibid.* 16. Pax domestica, ordinata imperandi obediendi concordia, iv, 41. Pacem cum suis omnibus habere cupiunt, *ibid.* 31, 32, 39. Pax cum aliis, iudicium hominum, quare, *ibid.* 32. Pax inter nos praecipitur nobis, xv, 382. De pace semper loquendum, xxi, 374. Pax or-

dinatissima, qua, iv, 190. Pacis cum hominibus hic ordo est, primum ut nulli nocent, deinde ut possit cui potest, *ibid.* 40. Sine charitate nulla pax est, xii, 135. Pax Ecclesiae commendatur, xii, 558, 559; xii, 42, 86; xliii, 67.

Pax non in schismate, sed in Ecclesia, xxxii, 82. In vinculo pacis salus tota consistit, xxxi, 108. Vinculo pacis conservato, vires demonum invaditae sunt ad necandum, mensurae invalidae comminuntur, consilia eversionis evanescent, *ibid.* 199. Donatistas ad Ecclesiam transeuntibus honor clericatus vel episcopatus non auferitur propter bonum pacis, et ex sola demencia, xi, 473, 475. Pax tecum, respondetur lectoribus in conventibus Donatistarum (forte etiam apud Catholicos), xxxviii, 38. Pacem dando Donatistae falsum dicunt, xii, 41.

Pacis signum, oculum, xx, 179. Pax peremptorie indignis confertur, iii, 222. Pace qualiter utendum, iii, 222. Possimus uti ea pace que inter alios jurantes facta est, xiv, 25, 26. Pacis laus, xiii, 21. Pacis ecclesia apud Hipponeam regium, xli, 193. Pax in Scripturis et concordia, xv, 192. Pacis cum bello de crudelitate certamen in victoria Syllana, ii, 458.

Pacificus Filius Dei, xvii, 374. Deus nonnisi a pacificis videtur, *ibid.* 375. Pacificus Augustinus, etiam adversus sacriligos animi motus, xxxviii, 375.

Percata hominem diversis modis accipitur, xxxv, 21. Percata alia in moribus, alia in artibus, xxxvii, 441.

Pecatum, quid, v, 112; xxvii, 236; xxviii, 64, 65; xxix, 305, 307, 308, 311, 312, 313, 314, 315, 318; xxxvi, 326, 341; xxxviii, 356, 339; xli, 477. Pecatum est rei qualitas mala, xxxv, 6. Pecatum est quod non debet fieri, xxxvii, 488. Pecatum est dum non in Deo, sed in se ipso et aliis creaturis voluptates, sublimitates, veritates homo querit; atque ita irritum in dolores, confusiones, errores, xxv, 28. Pecatum est legis transgressio, xlii, 411. Pecatum est factum vel abiectum, vel conceptum contra aeternam legem, xxxix, 31, 32. Pecatum duo-

bus modis constat, si aut illa fiant que prohibentur, aut non fiant que jubentur, xxxv, 9, 10. Pecatum non erit si quid erit, si non iubeatur divinitus ut non sit, xxxvii, 355. Pecatum est hominis inordinatio quae perversitas, xxxviii, 177. Non est alia vita hominum viliosa atque cubiliculus, quam male vitium, et male fructus, xxx, 444. Peccet nemo, si nihil delictaretur, xxxix, 32. Peccatum est, cum vel non est charitas que esse debet, vel minor est quam esse debet, xvii, 12. Peccatum est motus defectivus et voluntarius, xxxvi, 350. Peccata defunctio, xxxvi, 214, 206, sed in Adamo peccati, *ibid.* 199, 390. Peccatum quod sit in opinione Juliani, xxxvii, 108, 274, 477. Peccati definitio a Juliano allata, est illius quod tantummodo peccatum, non ejus quod etiam est poena peccati, xxxvi, 197, 226, 340, 368; xxxviii, 390, 478, 487. Peccati genus, sive differentia, modus, xxxvi, 198. Peccatum ex causa est, non re, xxxiv, 5. Peccatum an ex causa mala oriri possit, nec ne, inquirunt, xxxviii, 256, 327.

Pecatum rejicitur Manichei in naturam mali prevalentem naturae Dei, xxxvi, 233. Pecatum nobis imputari non potest, si in naturam Deo contrariam ab ipso Deo missi sumus, xxxvii, 96. Peccata nulla sunt secundum Manicheos, xxxix, 232. Peccatum non est mala naturae appetitio, sed melioris desertio, *ibid.* 259, 268, 267. Peccatum non est naturale, iii, 27, 30; xxxvi, 3. Peccatum recte naturale dicitur, xxxvii, 375. Peccata naturalia, qua, v, 112. Peccatum inesse non potest, nisi verus, xxxvii, 146. Peccatum nonnisi a possibili venire posse contendit Julianus, xxxvii, 413. De possibilitate non peccandi falso disputat Pelagius, xxxviii, 535. Peccandi possibilitas homini congruit, non Deo, xxxvii, 428. Peccare Deus natura non potest, participes vero Dei ab illo accipit ut peccare non possit, iv, 312. Deus cur peccare non possit, cur possit homo, sed illo peccare potuit, quia de nihilo actus est, *ibid.* 404. Ideo potius rationalis creatura peccare, quia de nihilo facta est, *ibid.* 370, 371, 372, 373, 374, 394,

404. Non omne quod de nihilo factum est, peccare potuit, sed natura que peccare potuit, de nihilo facta est, *ibid.* 404.

Peccare posse, et non peccare, quomodo sit hominis utentis arbitrio voluntatis, xxxv, 278. Posse non peccare, et non posse peccare, qui differant, xxxvi, 36. Peccare non potest Deus, Angelis etiam concessum est, et post conceditur iustus, ut peccare non possit, xxxvi, 277. Angeli beati pro merito permansiois suae acceperunt non posse peccare, xxxvi, 36; xxxvii, 399. et acceperunt erat homo, si scilicet, *ibid.* Magnum primum fuit hominis bonum, posse non peccare; majus postea futurum pro premio, non posse peccare, xxxvii, 397, 399, 404, 428. Cuiusque rationalis creature praelat ut peccare non possit, non est hoc natura proprie, sed Dei gratia, xxx, 400. Peccare Angelum vel hominem nulla res compellit, xxxvii, 368. Cuius tamen unum convenit collibet peccato, tunc originali quom proprio, *ibid.* 361. Rationalis creatura sic primum facta est, ut nec nolens peccaret, nec ulla necessitate urgeretur ut vellet, *ibid.* 371. Peccatum primum ab homine nulla necessitate commissum, *ibid.* 375. Peccata ex necessitate ex illis veniunt peccatis, quae nulla necessitate commissae sunt, xxxvi, 279. Peccata quoniam ex quadam necessitate committi dicuntur, xxxviii, 428. Imputantur, *ibid.* Peccatum Angeli et hominis quid docet, *ii*, 214.

Peccatum primum in paradiso cepit ab animo, xxxi, 392. Peccatum primum est gaudere ad propriam potestatem, xxxix, 372. Peccatum primum hominis ineffabiliter grande, xxxv, 279. In primo hominis peccato plures peccati species, xxxv, 127, 128. Peccati primi gravitas mille, *ii*, 184, 186. Peccatum voluntarium primum hominis, causa est originalis peccati, xxxv, 285. Peccatorum origines, xxxv, 376. Peccatum duplex, originale et frequentatum, xxxviii, 451. originale et activum, xxxvi, 139. Peccati originalis et actualis distinctio, xxxviii, 276.

Peccatum originale, xxxv, 461, 463, 183; xxx, 316; xxxviii, 276; 407; xxxvi, 192, 193, 270, 380, 390; xxxv,

97, 174, 212, 221, 315, 356, 359, 374, 375, 400, 459; xxxvi, 176, 177, 185, 186, 189, 222, 296, 321, 367, 400, 404, 405, 408, 472, 475, 481; xxxvii, 5, 6, 19, 28, 50, 51, 244, 294. Peccatum originale ex primo homine tractum, xvii, 409; xviii, 185, 282, 521; xix, 7, 8, 161, 296, 436, 458, 483, 562; xx, 272, 286; xxi, 476. Peccatum Adæ non in fonte nascit, sed in omnes pertransiit, xix, 297. A tota Adæ stirpe contractum est, xxvi, 113, 114. Hinc reatus ingeneratus et additus, *ibid.* 139. Peccatum originale tantum ab Adam traditum, xxxviii, 280. Primum homo totam massam damnabiliter fecit, xix, 421. Universam massam generis humani in homine primo venerat percussit, *ibid.* 483. Peccato primi hominis universa generis humani massa damnata, *iv*, 184.

Peccatum originale negant Manichei, xxxvi, 128. Pelagiani, xxvii, 234; xi, 327, 393; xxxvii, 274; xxxv, 234, 294, 328. Julianus dicebat Manicheum esse sensum, confiteri et Adam trahere nascentes peccatum originale, *ibid.* 93, 104, 105, 108. Innocentes aliqui, ad quos Adæ culpa non pervenit, secundum Julianum, xxxvi, 418. Peccatum originale, cui Pelagiani negant, xxxvii, 380. Capita objectionum Pelagianorum contra peccatum originale, xxxvii, 389, 391; xxxv, 136. Pelagianorum argumenta quinque ad negandum peccatum, confinguntur, xxxv, 170, 171. Ad peccatum originale destruendum Juliani argumenta, *ibid.* 213. Objectiones contra peccati originalis propugnem, xix, 483; xx, 587, 588; xxxv, 272, 281; xxxv, 203, 212, 360, 457. Peccatum originale ni agnoscat Julianus, detestanda quaedam et damanda cogitur admittere, xxxvii, 570. Catholicorum sententia Pelagianis opposita, xxxv, 195.

Peccatum originis ex Adam ascribitur contra Pelagianos, viii, 446, 447; xix, 419, 481, 482, 493; xx, 577; xxxviii, 297; xxxv, 271, 445; xxxv, 46, 104. Unde peccatum originale prolatum, xxxv, 119. Questionem de peccato originali prater huius periculum esse con-

tendunt Pelagiani, xxxv, 108, 169. Peccatum originale in Catholica fide indubitatum, xxxvii, 304. Contra antiquam Ecclesie insitum opinionem est negare peccatum originale, xxxviii, 392. De peccato originali fides antiquitatis tradita esse fundata, xxxvi, 209. Peccatum originale tota Catholica Ecclesia docet, xxxvii, 55, 56. Tota ante Augustinum credidit Catholica Ecclesia, xxxvii, 383. Disputatio de peccato originali nova est, xxxvii, 398. Quandoquidem de peccato originali coeperunt dilatare, non constat, *ibid.* 397. Peccato originali parvulus esse obnoxius de fide credendum est, xxxv, 106. Varięque Scripturę testimonia id probant, xxxvii, 302. Peccatum originale et secundum Scripturas sanctas est manifestum; et hoc dimitti lavacro regenerationis, fidei Catholicę auctoritate atque antiquitate firmatum, et clara Ecclesie celebritate notissimum est, xxxv, 36. Peccatum originale et Scriptura sancta proditor, et ipsum se prodit, xxxvii, 396. Peccatum originale prolatum ex Scripturis, xxxv, 273; xxxvi, 207, 232, 224. Testimonia Scripturę quibus peccatum originale prolatum, xxxv, 277. Peccatum originale assertum ex Job, xxxviii, 347, et Apostoli testimonio, xxxvii, 404; xxxv, 229, 232, 268. Per unum hominem peccatum, et per unum reconciliatio, xxxv, 452; xxxvi, 452. Cui per unum, non per duos dicitur peccatum intrasse, *ibid.* 434, 440, 449. Quale peccatum per unum hominem intravit in mundum, xxxv, 348, 349, 351; xxxvii, 251. Pelagianorum effugium, unde arguitur verbis Apostoli de originali peccato, xx, 586. Initium peccati ex Adam factum esse, quatenus ceteri unum imitati sunt, Iohannis Pelagiani, xl, 251. Refelluntur, *ibid.* 261. Peccatum unum omnibus commune, non imitatione, sed propagatione, xxxviii, 274, 276, 277, 279, 281. Peccatum per unum hominem intrasse in mundum cum dicit Apostolus, generationem inquit, non exemplum, xxxvii, 61, 62, 63, 67. Peccatum imitatiois per diabolum intravit in mundum, peccatum generationis pro hominem, xxxvi, 349, 350, 354. Peccatum per unum inobe-

dientiam transiit, tandem factus est Julianus, *ibid.* 465. Contra peccatum originale perperam citatus Apostolus, xx, 590. Peccatum originale in Veteri Testamento narratur, xlii, 458. Peccatum originale sub Lege imputatum fuisse ostenditur, xxxvii, 365, 453, 469. Peccati originalis argumentum, parvulorum circumcisio, xxxvii, 177. Circumcisiois preceptum, xxxvii, 212, 213; xxxvi, 399. Peccatum originale pręputio significatum, xxxv, 397.

Peccatum originale asserentibus Catholicis, hęresis Manicheę crimen obijciunt Pelagiani, *ibid.* 74. Catholicorum dogma de originali peccato quantum distat ab errore Manicheorum, xxxvii, 68. Peccatum originale qui astrunt, non sunt Manichei, xxxvii, 223, 434, 458. Catholici peccatum originale asserentes procul absunt a Manicheis, xxxv, 294; xxxvi, 220. Nec criminantur Deum, xxxvii, 291. Omnium hominum, quomvis omnes sub peccato nascentur, solus Deus auctor, xxxv, 278. Etsi solus, sexus, corpus, locum datus ex Deo sit, non tamen qui inde nascitur est sine sarde, xxxvii, 160, 161. Opus diaboli transire per opus Dei, seu per opus operis Dei, non implicat, *ibid.* 415, 416, 417, 422. Bonitati Dei non repugnat creare, quod possidet malignitas diaboli, xxxv, 186. Iudicium Dei accusat, qui negat peccati originalis meritum fieri, ut parvuli perimitantur vexari a diabolo, xxxvii, 311. Cui creare peccato nascentur, xxxv, 255. Non propter substantiam mali homines, antequam renascentur, diabolo deputantur; sed propter peccatum primi parentis, xxxvii, 275. Originale peccatum est congenitum, discernendum ab institutione conditoris, *ibid.* 52, 53, 70. Peccatum cur originale potius quam naturale appellatur, *ibid.* 313. Naturale peccatum Catholicis et Manicheis tenent, sed longe distans, *ibid.* xxxvii, 363. Peccatum naturale esse non posse, quatenus probat Julianus, *ibid.* 418, 414. Peccatum originale qui negat, Manicheus adjuvat, xxxv, 1126; 127, 129, 130.

Peccati originalis causa, xxxv, 274.

et origo, xxxvi, 56. Peccatum originale si ad originem referatur, de eodem genere est actualia, *ibid.* 212. Peccatum originale et peccatum voluntarium de eodem genere, *ibid.* Modus quo trahitur peccatum originale, et id non faciatur peccatum indagatur, non facit sermone explicatur; non tamen ab Ecclesia non creditur, xxxv, 387. Illud est antiquum peccatum quo nihil est ad praticandum notius, nihil ad intelligendum secretius, *ibid.* 445, 446. Peccatum originale unde trahatur, not ex otio dicitur, aut sine salutis labe nascitur, xxxv, 332. Per quid inveniatur in parvulo peccatum originale, dicitur Julianus, xxxvi, 279, 332, 333. Per quid inveniatur peccatum in parvulo, *ibid.* 381. Peccatum originale quia intravit in mundum, xxxv, 267. Duo modi contrahendi peccati originalis, xxxv, 332. Peccatum originale quia intraverit in mundum, demonstrat Apostolus, xxxv, 330, 333, 334, 335, 338. Nihil in progenitura natura esse, ob quod homo nascenti jure possideatur a diabolo, heresis Pelagiana, xxx, 238. Fuit Adam, et in illo filius unicus; perit Adam, et in illo omnes perierunt, xxxvii, 252. In lumbis Adam fuerunt omnes, qui ex illo fuerunt per concupiscentiam carnis orti, xxxvi, 203. Traxit homo reatum quia unus erat cum illo et in illo a quo traxit, quando quoque traxit admissum est; a non trahit ab altero, quando propria sua vita vivit, xxxix, 226. Quicunque ex Adam sunt, in illo unus erant cum peccavit, xi, 493. Nondum natus in radice damnatus, xxxiv, 183, 184.

Peccato originali omnes obnoxii, xxxvii, 296, 301. Originale peccatum aequaliter omnes colligit, xxxv, 449. Merito peccati originalis genus humanum ludibrium factum est damnatum, xxxv, 443. Peccatum primi hominis grande, et omni violentia consuetudinis pejus ad vitandam naturam, xxxvii, 454. Peccatum originis ex vinculo concupiscentiae carnis, vii, 447. Illi subjacent omnes ex Adam carnaliter nati, xi, 497; xii, 22, 41, 64, 228. Peccatum originale ex carnali concupiscentia, xxxiv, 183; xxxv, 223; xxxvi, 344, 469; xxxvii, 335, 586. Peccatum ori-

ginale traducitur per libidinem, xxxv, 215. per concupiscentiam, xix, 274, xxxiv, 238. Peccatum originale, tracto concupiscentiae a nascitibus tractus, xxxvi, 336. Quiddam hominum nascitur per concupiscentiam, sine delicto esse non potest, xix, 459; xxxv, 226; xxxvii, 300, 305, 206, 207. An corpus et anima ex homine trahatur vitiata, aut unum in altero tanquam in vitioso vase corrumpitur, xxxv, 332. Difficultas explicandi quomodo contrahatur peccatum originis; dubitationem ingerit utrum animae de novo creentur, xli, 25. Si animae creentur singulis singula, quomodo peccatum originale contrahatur, xi, 330. Quaecumque sententia de sanarum origine teneatur, nulla tenenda quae neget peccatum originale, xi, 93, 344, 346; xli, 32. Peccato originali subiacent etiam infantes fidelium, xli, 74. Peccatum originale in nuptias non refundendum, xxxvii, 348. An malum orti possit ex bonis, xxxv, 442. Originalis mali causa non conjugium, sed Adæ peccatum, xxxvii, 363. Cum bone sint nuptiae, unde trahatur peccatum originale, xxxv, 227. Peccatum originale transmitti potest a parentibus qui illo carent, *ibid.* 395.

De ea re quae a peccato libera est, peccata non nasci, sententia Pelagianorum, xxxv, 336. Peccatum originale etsi remissum in parente, transit ad prolem, *ibid.* 398. Cur et sacro conjugio nascantur filii ius, xxxvii, 310. Etsi peccator genuit peccatorem, non sequitur in justis debet genere justum, xxxvii, 343, 370. Parens mortuus peccato, vivens Deo, generat peccatum mortuum, xxxv, 394. Cur parens justus non egreditur justum, xxxvii, 374. Fidelis regeneratus ideo generat cum peccato primi hominis, quia carne, non spiritu generat, xix, 483. Peccatum originale non facit nuptias malas, xxxv, 179. Undecumque nascatur homo, sive de conjugio, sive de fornicatione, reus est per originale peccatum, xxxv, 226. Quatenus a parentibus regeneratis, in prolem traicitur peccatum originale, xxxv, 223. Sicut fieri potuit ut de Christianis non Christianis, de membris

Christi non membrum Christi; ita etiam fit ut de mundatis non mundatus nascatur, xxxvii, 402, 403. Qui fit ut ex parente, in quo non est peccatum originale, illud contrahatur, xxxv, 412. Peccatum originale solum generatione contrahitur, xxxvii, 284. Peccatum originale de vitio seminis trahitur, xxxv, 244. Peccatum originale jure seminatio nis est nostrum, xxxvi, 205. Peccatum ex propagatione quemadmodum et justitiae ex regeneratione, xxxvii, 283, 284. Titus ex regeneratione, nulla imaginis Dei sequitur, ut si Christus non habuit originale peccatum, nulla imaginis Dei genitali peccatum, xi, 100, 101, 209. Peccati primi pena, iii, 100, 101, 209. effectus, *ibid.* 209. jactura summi boni, xv, 72; xxxvii, 386, 389. miseriae hujus vite, iv, 188. inobediencia concupiscentiae et moriendi necessitas, iii, 114. necessitas peccati et mortis, *ibid.* 131. Peccatum causa mortis est, xli, 46. Peccando peccatum necessitate compulsus est homo, xi, 23. Anima post peccatum ordinata regit corpus suum, non omnimodo pro arbitrio suo, sed sicut leges universalitatis suavit, xli, 92. Peccati punia, ignorantia et difficultas, xxvii, 393. impudens amor, xxx, 138. error, et perversus animus, iv, 282. Quae ex primo peccato fluunt peccata, peccata esse non desunt, xxvii, 393. Et quare, *ibid.* 394. Peccato originali universa in deterius mutata fuit natura, xxxv, 432. Ex peccato originali fit, ut tardi nascantur mortui, 290. Ad peccandum proclivior est natura mortuorum ex peccato originali, xxxvii, 387. Peccata actualia ad originale hominis addunt voluntate jam propria, non per Adam, peccata multa nascuntur, xii, 219. Peccatum originale pertinet ad corpus peccatum, xxxvii, 82. Peccatum originale ex pena dignoscitur, xxxvii, 356. Peccatum originale ostendunt miseriae generationis humanae, xxxvii, 373; xxxviii, 55. et mala ex cruciatibus quibus et ipsi parvuli miseris hujus aevi, xli; xxxvii, 480. gravantur, xxxvii, 379. Peccatum originale voluntate primi parentis factum, ad posterum sine voluntate transit per conjugium, *ibid.* 243. Peccatum, etiam originale, non sine libera voluntate, *ibid.* 238. Peccatum originale quo sensu liberum,

xxxv, 403. Peccato originali omnes praeter Christum obnoxii, xxxvii, 386. Parvuli propter peccatum originale provariatores sunt, xii, 506. Peccato originis anima Christi non fuit obnoxia, xli, 34. Quia sine concupiscentia conceptus Christus, xii, 217, 283, 297; xx, 582, 584. In solo Christo nihil peccati inventi diaboli, xix, 458. Solum Christus potest dicere, sine causa hic se passum, xlii, 42. Christus penam perituli sine culpa, xxxvii, 368. Singularis illa est gloria Christi, *ibid.* 569. Non sequitur, ut si Christus non habuit originale peccatum, nulla imaginis Dei genitali peccatum, *ibid.* 361. Peccati primi pena, iii, 100, 101, 209. effectus, *ibid.* 209. jactura summi boni, xv, 72; xxxvii, 386, 389. miseriae hujus vite, iv, 188. inobediencia concupiscentiae et moriendi necessitas, iii, 114. necessitas peccati et mortis, *ibid.* 131. Peccatum causa mortis est, xli, 46. Peccando peccatum necessitate compulsus est homo, xi, 23. Anima post peccatum ordinata regit corpus suum, non omnimodo pro arbitrio suo, sed sicut leges universalitatis suavit, xli, 92. Peccati punia, ignorantia et difficultas, xxvii, 393. impudens amor, xxx, 138. error, et perversus animus, iv, 282. Quae ex primo peccato fluunt peccata, peccata esse non desunt, xxvii, 393. Et quare, *ibid.* 394. Peccato originali universa in deterius mutata fuit natura, xxxv, 432. Ex peccato originali fit, ut tardi nascantur mortui, 290. Ad peccandum proclivior est natura mortuorum ex peccato originali, xxxvii, 387. Peccata actualia ad originale hominis addunt voluntate jam propria, non per Adam, peccata multa nascuntur, xii, 219. Peccatum originale pertinet ad corpus peccatum, xxxvii, 82. Peccatum originale ex pena dignoscitur, xxxvii, 356. Peccatum originale ostendunt miseriae generationis humanae, xxxvii, 373; xxxviii, 55. et mala ex cruciatibus quibus et ipsi parvuli miseris hujus aevi, xli; xxxvii, 480. gravantur, xxxvii, 379. Peccatum originale voluntate primi parentis factum, ad posterum sine voluntate transit per conjugium, *ibid.* 243. Peccatum, etiam originale, non sine libera voluntate, *ibid.* 238. Peccatum originale quo sensu liberum,

peti, quod non meretur, xxxvi, 372. Pena imaginis Dei injusta esse, nisi non culpa mereatur, xxxvii, 568, 569. Gravius jugum super filios Adam injustum esset, si peccatum originale non esset, xxxvi, 189, 190, 206; xxxvii, 6, 35, 143, 152, 313, 308. Misericordia magna non irrogaretur humane nature, nisi esset peccatum, xxxvi, 189, 190, 192. Justitie non est, ut ab ortu suo filii Adam gravi jugo premantur, sine ullo merito peccatorum, *ibid.* 324, 328, 329. Contra insulsa justitia Dei est, ut ab ipso vel sub ipso poena hominibus irrogetur sine merito, *ibid.* 394. Non erat justum, sine crimine transire in posteros Adæ supplicium, *ibid.* 359, 361. Injuncta anima gravatur corpore, si non est originale peccatum, xxxvii, 36. Deus injustus in gravi jugo super filios Adam, si negatur originale peccatum, xxxvi, 292. Deus acquisivissimus non permitteret jugum grave parvulis inposit nisi in eis peccatum inveniret, *ibid.* 208, 217, 368. Deus in tot et tantis malis quæ parvuli patiuntur, aut justitiam, aut omnipotentiam, aut ipsam curam rerum humanarum perdidit, si non est peccatum originale, *ibid.* 296, 326. Peccatum originale quæ negant, Deum vel invalidum, vel injunctum dicere coguntur, xxxv, 443. Peccatum originale conatur auferre Pelagiani, laude operum divinorum, xxxiv, 263. Anima habet unde illo peccato originali nascens, 395. Originale peccatum parentibus non imputandum, xxxv, 228, 229. Peccatum originale inde demonstratur, quia Deus fidelis est in verbis suis, justus in judiciis, sanctus in operibus, xxxvii, 306. Peccati originalis rei parvuli demonstratur, xxxvi, 216. Peccatum et mors per unum hominem in omnes transit, et utramque auferuntur a Christo, *ibid.* 377. Judicium ex uno in condemnationem, gratia ex multis delectis in justificationem, xxxv, 454. Omnes homines propter peccatum originale justis Dei judicio damnationi obstricti, xxxv, 32. Peccatum originale ad damnationem sufficit, xxxvii, 280. Et eos, quibus non dimittitur, tradit ad damnationem, xxxvi, 376, 377, 378,

majestatis, exorcizare et exsufflare in parvulis imagines Dei, si non fit ut eruantur de potestate diaboli, xxxvii, 507.

Peccata universa dimittuntur in baptismo, sed manet fragilitas, xxxvii, 72, 89. Remanet mors, xli, 44. Quare remanet poena, xxxvii, 569. Peccati poena, etiam soluto reatu, manent ad certamen fidei, xxxvii, 382; xxxvii, 518, ut fides probetur, xxxvii, 543. Peccata duobus modis transeunt, acta et reatu, xxxiv, 160. Peccata transire acta, manere reatu; concupiscentiam transire reatu, manere acta, xxxv, 435.

Peccatum originale Catholica fides credit antiquitus, xxxiv, 249; xxxv, 387. Sanctorum Patrum fides de peccato originali, xxxvi, 210, 218. Patrum consensus ad asserendum originale peccatum, xxxiii, 398, 400; xxxiv, 274; xxxv, 175, 387; xxxvii, 261, 263, 270, 272. Peccatum originale confessi sunt Ecclesie doctores celeberrimi, xxxvii, 219. Veterum testimonia ad probandum peccato originali parvulis obnoxios nasci, xxxvii, 393; xxxv, 89, 118. Cyrillani, xxxvii, 396; xxxv, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 89, 209; xxxvii, 207. Ambrosii, xxxvii, 187; xxxv, 74; xxxvi, 201. Peccatum originale nusquam negavit Zosimus, xxxiv, 443, 444. Illud agnovit Ambrosius, xxxvii, 317, 321, 324, 326; xxxvii, 266, 269, 270, 275. Aliique Patres, xxxvi, 318, 324, 327, 340. Dogma Catholicum de originali peccato sepius et liquido declaratum ab Ambrosio, xxxvii, 277. Ambrosios de quinque articulis a Juliano positus, ut peccatum originale negaret, recte sentit, xxxv, 157. Pro peccato originali, Hieronymi testimonium, xxxvii, 398. Hieronymus dogma de peccato originali in lib. contra Jovinianum, et in Commentariis in Job stabilivit, xi, 328, 339. Quibus preceptoribus traditum accepit Augustinus dogma peccati originalis, xxxvii, 493. Augustinus sanctos doctores sequitur in questione de peccato originali, *ibid.* 258. Peccatum originale nunquam non admittit Augustinus a sua conversione, xxxv, 410. Peccatum originale dicitur

Paulinus, xli, 506. In peccato originali asserendo Orientales episcopi Occidentalibus consentiunt, xxxv, 37. Peccata non habere parvulos, quod sensu dixerit Joannes Chrysostomus, *ibid.* 107. Peccatum originis probatur ex parvulis ad Christum illatis, xli, 7. Pelagius in iudicio Palestino negavit se dicere nuper natos in eo statu esse, in quo Adam fuit ante peccatum, xxxvii, 269. Peccatum originale Pelagius agnovit, xxxv, 103. Agnovit et nonnulli hæretici, xxxvi, 82. Peccatum originale qui docuerunt, nec Manichei erant, nec somniantes, nec furebant, xxxvii, 56. Veteres, qui peccatum originale asseruerunt, nemo Manichæos audit appellare, xxxv, 89. Cum ait Deus, *Neddam peccata filiorum in patres, sua imitacionem, sed generationem reddargui*, xxxvii, 14, 15, 19.

Peccata parentum redduntur in filios divina justitia, non humana, *ibid.* 52. Peccata parentum quomodo sensu et nostra et aliena, xxxv, 404. Peccatis parentum superiorum, et non tantum primorum, obligati filios probabile est, xxxv, 127. Pareantur peccatis filii obligati in Veteri Testamento, xxxv, 457. Cum Deus dicit, et peccatum ad filios non pertinet peccata, et reddere se in filios patrum peccata, non contraria loquitur, xxxvii, 449; xxxvii, 37. Peccata parentum quomodo redduntur in filios, xi, 266. Quosque parentum peccata propagentur in filios, non temere deferendum, xxxv, 128. Peccata patrum ad filium justè viventem non pertinent, xxxvii, 147. Peccata aliena non ei imputanda, qui illa posse leviter, xxxvii, 291. Ex duobus parvulis unus assumitur gratis, relinquatur alter justitia, xxxvii, 195. Unusquisque natus ex Adam, certum quodam modo ad eum pervenit, ix, 32. Quibus peccatum proprium voluit attribui pueris nisi ab anni quarti decimi articulo, v, 432. Refelluntur